

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 8 Ἀπριλίου 1954

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 63

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

N. 2799. Περὶ κυρώσεως τῆν ἐν Λονδίνῳ ὑπογραφείσης τὴν 19ην Ἰουνίου 1951 Συμβάσεως μεταξὺ τῶν Κρατῶν-Μελῶν τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ ἐπὶ τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος τῶν δυνάμεων αὐτῶν καὶ τοῦ ἐν Παρισίοις ὑπογραφέντος τὴν 28ην Αὐγούστου 1952 Πρωτοκόλλου ἐπὶ τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος τῶν διεθνῶν στρατιωτικῶν Ἀρχηγείων τῶν ἐγκαθιδρυμένων συμφώνως πρὸς τὴν Συνθήκην τοῦ Β. Ἀτλαντικοῦ. 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου διὰ τὴν ἀνάγερσιν δυακτηρίου τοῦ Γυμνασίου Λέρου. 2
Περὶ συμπληρώσεως τῆς συνδέσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Προνόιας καὶ Στεγάζσεως. 3
Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ Ἰζανείου Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Πειραιῶς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 2592)53 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἰατρικῆς Ἀντιλήψεως». 4
Περὶ εὐκολιῶν παρεχομένων κατὰ τὸ Ν. Δ. 2687)1953 εἰς ὑπὸ ναυπήγησιν φορτηγὸν πλοῖον τῆ αἰτήσεως τῆς TRANSOLAS COMPANIA NAVIERA S. A. καὶ τοῦ Ἀποστόλου Κιουζὲ Πεζᾶ. 5
Περὶ εὐκολιῶν παρεχομένων εἰς τὸ φορτηγὸν πλοῖον «Ἀλίκη Π.» κατὰ τὸ Ν. Δ. 2687)1953. 6

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2799.

Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίνῳ ὑπογραφείσης τὴν 19ην Ἰουνίου 1951 Συμβάσεως μεταξὺ τῶν Κρατῶν—Μελῶν τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ ἐπὶ τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος τῶν δυνάμεων αὐτῶν καὶ τοῦ ἐν Παρισίοις ὑπογραφέντος τὴν 28ην Αὐγούστου 1952 Πρωτοκόλλου ἐπὶ τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος τῶν διεθνῶν στρατιωτικῶν Ἀρχηγείων τῶν ἐγκαθιδρυμένων συμφώνως πρὸς τὴν Συνθήκην τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφατίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ ἐν Λονδίνῳ ὑπογραφείσα τὴν 19ην Ἰουνίου 1951 Σύμβασις μεταξὺ τῶν Κρατῶν—Μελῶν τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ

ἐπὶ τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος τῶν δυνάμεων αὐτῶν καὶ τὸ ἐν Παρισίοις ὑπογραφέν τὴν 28ην Αὐγούστου 1952 Πρωτόκολλον ἐπὶ τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος τῶν διεθνῶν στρατιωτικῶν Ἀρχηγείων τῶν ἐγκαθιδρυμένων συμφώνως πρὸς τὴν Συνθήκην τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, ὧν ἔπονται τὰ κείμενα εἰς τὴν ἀγγλικὴν μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν ἐλληνικὴν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Ἀπριλίου 1954.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ
Σ. ΔΗΜΑΡΤΟΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐδωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Ἀπριλίου 1954.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

Agreement Between the Parties to the North Atlantic Treaty regarding the status of their forces

The Parties to the North Atlantic Treaty signed in Washington on 4th April, 1949,

Considering that the forces of one Party may be sent, by arrangement, to serve in the territory of another Party ;

Bearing in mind that the decision to send them and the conditions under which they will be sent, in so far as such conditions are not laid down by the present Agreement, will continue to be the subject of separate arrangements between the Parties concerned ;

Desiring, however, to define the status of such forces while in the territory of another Party ;

Have agreed as follows :

Article I

I. In this Agreement the expression—

a) «force» means the personnel belonging to the land, sea or air armed services of one Contracting Party when in the territory of another Contracting Party in the North Atlantic Treaty area in connexion with their official duties, provided that the two Contracting Parties concerned may agree that certain individuals, units or formations shall not be regarded as constituting or included in a «force» for the purposes of the present Agreement ;

b) «civilian component» means the civilian personnel accompanying a force of a Contracting Party who are in the employ of an armed service of that Contracting Party, and who are not stateless persons, nor nationals of any State which is not a Party to the North Atlantic Treaty, nor nationals of, nor ordinarily resident in, the State in which the force is located ;

c) «dependent» means the spouse of a member of a force or of a civilian component, or a child of such member depending on him or her for support ;

d) «sending State» means the Contracting Party to which the force belongs ;

e) «receiving State» means the Contracting Party in the territory of which the force or civilian component is located, whether it be stationed there or passing in transit ;

f) «military authorities of the sending State» means those authorities of a sending State who are empowered by its law to enforce the military law of that State with respect to members of its forces or civilian components ;

g) «North Atlantic Council» means the Council established by Article 9 of the North Atlantic Treaty or any of its subsidiary bodies authorised to act on its behalf.

2. This Agreement shall apply to the authorities of political sub-divisions of the Contracting Parties, within their territories to which the Agreement applies or extends in accordance with Article XX, as it applies to the central authorities of those Contracting Parties, provided, however, that property owned by political sub-divisions shall not be considered to be property owned by a Contracting Party within the meaning of Article VIII.

Article II

It is the duty of a force and its civilian component and the members thereof as well as their dependents to respect the law of the receiving State, and to abstain from any activity inconsistent with the spirit of the present Agreement, and, in particular, from any political activity in the receiving State. It is also the duty of the sending State to take necessary measures to that end.

Article III

1. On the conditions specified in paragraph 2 of this Article and subject to compliance with the formalities established by the receiving State relating to entry and departure of a force or the members thereof, such members shall be exempt from passport and visa regulations and immigration inspection on entering or leaving the territory of a receiving State. They shall also be exempt from the regulations of the receiving State on the registration and control of aliens, but shall not be considered as acquiring any right to permanent residence or domicile in the territories of the receiving State.

2. The following documents only will be required in respect of members of a force. They must be presented on demand :

a) personal identity card issued by the sending State showing names, date of birth, rank and number (if any), service, and photograph ;

b) individual or collective movement order, in the language of the sending State and in the English and French languages, issued by an appropriate agency of the sending State or of the North Atlantic Treaty Organization and certifying to the status of the individual or group as a member or members of a force and to the movement ordered. The receiving State may require a movement order to be countersigned by its appropriate representative.

3. Members of a civilian component and dependents shall be so described in their passports.

4. If a member of a force or of a civilian component leaves the employ of the sending State and is not repatriated, the authorities of the sending State shall immediately inform the authorities of the receiving State, giving such particulars as may be required. The authorities of the sending State shall similarly inform the authorities of the receiving State of any member who has absented himself for more than twenty-one days.

5. If the receiving State has requested the removal from its territory of a member of a force or civilian component or has made an expulsion order against an ex-member of a force or of a civilian component or against a dependent of a member or ex-member, the authorities of the sending State shall be responsible for receiving the person concerned within their own territory or otherwise disposing of him outside receiving State. This paragraph shall apply only to persons who are not nationals of the receiving State and have entered the receiving State as members of a force or civilian component or for the purpose of becoming such members, and to the dependents of such persons.

Article IV

The receiving State shall either

a) accept as valid, without a driving test or fee, the driving permit or licence or military driving permit issued by the sending State or a sub-division thereof to a member of a force or of a civilian component ;

or

b) issue its own driving permit or licence to any member of a force or civilian component who holds a driving permit or licence or military driving permit issued by the sending State or a sub-division thereof, provided that no driving test shall be required.

Article V

1. Members of a force shall normally wear uniform. Subject to any arrangement to the contrary between the authorities of the sending and receiving States, the wearing of civilian dress shall be on the same conditions as for members of the forces of the receiving

State. Regularly constituted units or formations of a force shall be in uniform when crossing a frontier.

2. Service vehicles of a force or civilian component shall carry, in addition to their registration number, a distinctive nationality mark.

Article VI

Members of a force may possess and carry arms, on condition that they are authorised to do so by their orders. The authorities of the sending State shall give sympathetic consideration to requests from the receiving State concerning this matter.

Article VII

1. Subject to the provisions of this Article,

a) the military authorities of the sending State shall have the right to exercise within the receiving State all criminal and disciplinary jurisdiction conferred on them by the law of the sending State over all persons subject to the military law of that State ;

b) the authorities of the receiving State shall have jurisdiction over the members of a force or civilian component and their dependents with respect to offences committed within the territory of the receiving State and punishable by the law of that State.

2. —a) The military authorities of the sending State shall have the right to exercise exclusive jurisdiction over persons subject to the military law of that State with respect to offences, including offences relating to its security, punishable by the law of the sending State, but not by the law of the receiving State.

b) The authorities of the receiving State shall have the right to exercise exclusive jurisdiction over members of a force or civilian component and their dependents with respect to offences, including offences relating to the security of that State, punishable by its law but not by the law of the sending State.

c) For the purposes of this paragraph and of paragraph 3 of this Article a security offence against a State shall include

(i) treason against the State ;

(ii) sabotage, espionage or violation of any law relating to official secrets of that State, or secrets relating to the national defence of that State.

3. In cases where the right to exercise jurisdiction is concurrent the following rules shall apply :

a) The military authorities of the sending State shall have the primary right to exercise jurisdiction over a member of a force or of a civilian component in relation to

(i) offences solely against the property or security of that State, or offences solely against the person or property of another member of the force or civilian component of that State or of a dependent ;

(ii) offences arising out of any act or omission done in the performance of official duty.

b) In the case of any other offence the authorities of the receiving State shall have the primary right to exercise jurisdiction.

c) If the State having the primary right decides not to exercise jurisdiction, it shall notify the authorities of the other State as soon as practicable. The authorities of the State having the primary right shall give sympathetic consideration to a request from the authorities of the other State for a waiver of its right in cases where that other State considers such waiver to be of particular importance.

4. The foregoing provisions of this Article shall not imply any right for the military authorities of the ending State to exercise jurisdiction over persons who are nationals of or ordinarily resident in the receiving State, unless they are members of the force of the sending State.

5. — (a) The authorities of the receiving and

sending States shall assist each other in the arrest of members of a force or civilian component or their dependents in the territory of the receiving State and in handing them over to the authority which is to exercise jurisdiction in accordance with the above provisions.

b) The authorities of the receiving State shall notify promptly the military authorities of the sending State of the arrest of any member of a force or civilian component or a dependent.

c) The custody of an accused member of a force or civilian component over whom the receiving State is to exercise jurisdiction shall, if he is in the hands of the sending State, remain with that State until he is charged by the receiving State.

6. — (a) The authorities of the receiving and sending States shall assist each other in the carrying out of all necessary investigations into offences, and in the collection and production of evidence, including the seizure and, in proper cases, the handing over of objects connected with an offence. The handing over of such objects may, however, be made subject to their return within the time specified by the authority delivering them.

b) The authorities of the Contracting Parties shall notify one another of the disposition of all cases in which there are concurrent rights to exercise jurisdiction.

7. — (a) A death sentence shall not be carried out in the receiving State by the authorities of the sending State if the legislation of the receiving State does not provide for such punishment in a similar case.

b) The authorities of the receiving State shall give sympathetic consideration to a request from the authorities of the sending State for assistance in carrying out a sentence of imprisonment pronounced by the authorities of the sending State under the provision of this Article within the territory of the receiving State.

8. Where an accused has been tried in accordance with the provisions of this Article by the authorities of one Contracting Party and has been acquitted, or has been convicted and is serving, or has served, his sentence or has been pardoned, he may not be tried again for the same offence within the same territory by the authorities of another Contracting Party. However, nothing in this paragraph shall prevent the military authorities of the sending State from trying a member of its force for any violation of rules of discipline arising from an act or omission which constituted an offence for which he was tried by the authorities of another Contracting Party.

9. Whenever a member of a force or civilian component or a dependent is prosecuted under the jurisdiction of a receiving State he shall be entitled—

a) to a prompt and speedy trial;

b) to be informed, in advance of trial, of the specific charge or charges made against him;

c) to be confronted with the witnesses against him;

d) to have compulsory process for obtaining witnesses in his favour, if they are within the jurisdiction of the receiving State;

e) to have legal representation of his own choice for his defence or to have free or assisted legal representation under the conditions prevailing for the time being in the receiving State;

f) if he considers it necessary, to have the services of a competent interpreter; and

g) to communicate with a representative of the Government of the sending State and, when the rules

of the court permit, to have such a representative present at his trial.

10.— a) Regularly constituted military units or formations of a force shall have the right to police any camps, establishments or other premises which they occupy as the result of an agreement with the receiving State. The military police of the force may take all appropriate measures to ensure the maintenance of order and security on such premises.

b) Outside these premises, such military police shall be employed only subject to arrangements with the authorities of the receiving State and in liaison with those authorities, and in so far as such employment is necessary to maintain discipline and order among the members of the force.

II. Each Contracting Party shall seek such legislation as it deems necessary to ensure the adequate security and protection within its territory of installations, equipment, property, records and official information of other Contracting Parties, and the punishment of persons who may contravene laws enacted for that purpose.

Article VIII

1. Each Contracting Party waives all its claims against any other Contracting Party for damage to any property owned by it and used by its land, sea or air armed services, if such damage—

i) was caused by a member or an employee of the armed services of the other Contracting Party in the execution of his duties in connexion with the operation of the North Atlantic Treaty; or

ii) arose from the use of any vehicle, vessel or aircraft owned by the other Contracting Party and used by its armed services, provided either that the vehicle, vessel or aircraft causing the damage was being used in connexion with the operation of the North Atlantic Treaty, or that the damage was caused to property being so used.

Claims for maritime salvage by one Contracting Party against any other Contracting Party shall be waived, provided that the vessel or cargo salvaged was owned by a Contracting Party and being used by its armed services in connexion with the operation of the North Atlantic Treaty.

2.— a) In the case of damage caused or arising as stated in paragraph 1 to other property owned by a Contracting Party and located in its territory, the issue of the liability of any other Contracting Party shall be determined and the amount of damage shall be assessed, unless the Contracting Parties concerned agree otherwise, by a sole arbitrator selected in accordance with sub-paragraph (b) of this paragraph. The arbitrator shall also decide any counter-claims arising out of the same incident.

b) The arbitrator referred to in sub-paragraph (a) above shall be selected by agreement between the Contracting Parties concerned from amongst the nationals of the receiving State who hold or have held high judicial office. If the Contracting Parties concerned are unable, within two months, to agree upon the arbitrator, either may request the Chairman of the North Atlantic Council Deputies to select a person with the aforesaid qualifications.

c) Any decision taken by the arbitrator shall be binding and conclusive upon the Contracting Parties.

d) The amount of any compensation awarded by the arbitrator shall be distributed in accordance with the provisions of paragraph 5 (e) (i), (ii) and (iii) of this Article.

e) The compensation of the arbitrator shall be fixed by agreement between the Contracting Parties concerned and shall, together with the necessary expenses

incidental to the performance of his duties, be defrayed in equal proportions by them.

f) Nevertheless, each Contracting Party waives its claim in any such case where the damage is less than:—

Belgium: B. fr. 70,000	Luxembourg: L.fr. 70,000
Canada: \$ 1,460	Netherlands: Fl. 5,320
Denmark: Kr. 9,670	Norway: Kr. 10,000
France: F.fr. 490,000	Portugal: Es. 40,250
Iceland: Kr. 22,800	United Kingdom: £ 500
Italy: Li. 850,000	United States: \$ 1,400

Any other Contracting Party whose property has been damaged in the same incident shall also waive its claim up to the above amount. In the case of considerable variation in the rates of exchange between these currencies the Contracting Parties shall agree on the appropriate adjustments of these amounts.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2 of this Article the expression «owned by a Contracting Party» in the case of a vessel includes a vessel on bare boat charter to that Contracting Party or requisitioned by it on bare boat terms or seized by it in prize (except to the extent that the risk of loss or liability is borne by some person other than such Contracting Party).

4. Each Contracting Party waives all its claims against any other Contracting Party for injury or death suffered by any member of its armed services while such member was engaged in the performance of his official duties.

5. Claims (other than contractual claims and those to which paragraphs 6 or 7 of this Article apply) arising out of acts or omissions of members of a force or civilian component done in the performance of official duty, or out of any other act, omission or occurrence for which a force or civilian component is legally responsible, and causing damage in the territory of the receiving State to third parties, other than any of the Contracting Parties, shall be dealt with by the receiving State in accordance with the following provisions:—

a) Claims shall be filed, considered and settled or adjudicated in accordance with the laws and regulations of the receiving State with respect to claims arising from the activities of its own armed forces.

b) The receiving State may settle any such claims, and payment of the amount agreed upon or determined by adjudication shall be made by the receiving State in its currency.

c) Such payment, whether made pursuant to a settlement or to adjudication of the case by a competent tribunal of the receiving State, or the final adjudication by such a tribunal denying payment, shall be binding and conclusive upon the Contracting Parties.

d) Every claim paid by the receiving State shall be communicated to the sending States concerned together with full particulars and a proposed distribution in conformity with sub-paragraphs (e) (i), (ii) and (iii) below. In default of a reply within two months, the proposed distribution shall be regarded as accepted.

e) The cost incurred in satisfying claims pursuant to the preceding subparagraphs and paragraph 2 of this Article shall be distributed between the Contracting Parties, as follows:—

i) Where one sending State alone is responsible the amount awarded or adjudged shall be distributed in the proportion of 25 per cent. chargeable to the receiving State and 75 per cent chargeable to the sending State.

ii) Where more than one State is responsible for the damage, the amount awarded or adjudged shall be distributed equally among them: however, if the receiving State is not one of the States responsible, its

contribution shall be half that of each of the sending States.

(iii) Where the damage was caused by the armed services of the Contracting Parties and it is not possible to attribute it specifically to one or more of those armed services, the amount awarded or adjudged shall be distributed equally among the Contracting Parties concerned: however, if the receiving State is not one of the States by whose armed services the damage was caused, its contribution shall be half that of each of the sending States concerned.

(iv) Every half-year, a statement of the sums paid by the receiving State in the course of the half-yearly period in respect of every case regarding which the proposed distribution on percentage basis has been accepted, shall be sent to the sending States concerned, together with a request for reimbursement. Such reimbursement shall be made within the shortest possible time, in the currency of the receiving State.

f) In cases where the application of the provisions of sub-paragraphs (b) and (e) of this paragraph would cause a Contracting Party serious hardship, it may request the North Atlantic Council to arrange a settlement of a different nature.

g) A member of a force or civilian component shall not be subject to any proceedings for the enforcement of any judgment given against him in the receiving State in a matter arising from the performance of his official duties.

h) Except in so far as sub-paragraph (e) of this paragraph applies to claims covered by paragraph 2 of this Article, the provisions of this paragraph shall not apply to any claim arising out of or in connexion with the navigation or operation of a ship or the loading, carriage, or discharge of a cargo, other than claims for death or personal injury to which paragraph 4 of this Article does not apply.

6. Claims against members of a force or civilian component arising out of tortious acts or omissions in the receiving State not done in the performance of official duty shall be dealt with in the following manner:—

a) The authorities of the receiving State shall consider the claim and assess compensation to the claimant in a fair and just manner, taking into account all the circumstances of the case, including the conduct of the injured person, and shall prepare a report on the matter.

b) The report shall be delivered to the authorities of the sending State, who shall then decide without delay whether they will offer an *ex gratia* payment, and if so, of what amount.

c) If an offer of *ex gratia* payment is made, and accepted by the claimant in full satisfaction of his claim, the authorities of the sending State shall make the payment themselves and inform the authorities of the receiving State of their decision and of the sum paid.

d) Nothing in this paragraph shall affect the jurisdiction of the courts of the receiving State to entertain an action against a member of a force or of a civilian component unless and until there has been payment in full satisfaction of the claim.

7. Claims arising out of the unauthorised use of any vehicle of the armed services of a sending State shall be dealt with in accordance with paragraph 6 of this Article, except in so far as the force or civilian component is legally responsible.

8. If a dispute arises as to whether a tortious act or omission of a member of a force or civilian component was done in the performance of official duty or as to whether the use of any vehicle of the armed services of a sending State was unauthorised, the que-

stion shall be submitted to an arbitrator appointed in accordance with paragraph 2 (b) of this Article, whose decision on this point shall be final and conclusive.

9. The sending State shall not claim immunity from the jurisdiction of the courts of the receiving State for members of a force or civilian component in respect of the civil jurisdiction of the courts of the receiving State except to the extent provided in paragraph 5 (g) of this Article.

10. The authorities of the sending State and of the receiving State shall co-operate in the procurement of evidence for a fair hearing and disposal of claims in regard to which the Contracting Parties are concerned.

Article IX

1. Members of a force or of a civilian component and their dependents may purchase locally goods necessary for their own consumption, and such services as they need, under the same conditions as the nationals of the receiving State.

2. Goods which are required from local sources for the subsistence of a force or civilian component shall normally be purchased through the authorities which purchase such goods for the armed services of the receiving State. In order to avoid such purchases having any adverse effect on the economy of the receiving State, the competent authorities of that State shall indicate, when necessary, any articles the purchase of which should be restricted or forbidden.

3. Subject to agreements already in force or which may hereafter be made between the authorised representatives of the sending and receiving States, the authorities of the receiving State shall assume sole responsibility for making suitable arrangements to make available to a force or a civilian component the buildings and grounds which it requires, as well as facilities and services connected therewith. These agreements and arrangements shall be, as far as possible, in accordance with the regulations governing the accommodation and billeting of similar personnel of the receiving State. In the absence of a specific contract to the contrary, the laws of the receiving State shall determine the rights and obligations arising out of the occupation or use of the buildings, grounds, facilities or services.

4. Local civilian labour requirements of a force or civilian component shall be satisfied in the same way as the comparable requirements of the receiving State and with the assistance of the authorities of the receiving State through the employment exchanges. The conditions of employment and work, in particular wages, supplementary payments and conditions for the protection of workers, shall be those laid down by the legislation of the receiving State. Such civilian workers employed by a force or civilian component shall not be regarded for any purpose as being members of that force or civilian component.

5. When a force or a civilian component has at the place where it is stationed inadequate medical or dental facilities, its members and their dependents may receive medical and dental care, including hospitalisation, under the same conditions as comparable personnel of the receiving State.

6. The receiving State shall give the most favourable consideration to requests for the grant to members of a force or of a civilian component of travelling facilities and concessions with regard to fares. These facilities and concessions will be the subject of special arrangements to be made between the Governments concerned.

7. Subject to any general or particular financial

arrangements between the Contracting Parties, payment in local currency for goods, accommodation and services furnished under paragraphs 2, 3, 4 and, if necessary, 5 and 6, of this Article shall be made promptly by the authorities of the force.

8. Neither a force, nor a civilian component, nor the members thereof, nor their dependents, shall by reason of this Article enjoy any exemption from taxes or duties relating to purchases and services chargeable under the fiscal regulations of the receiving State.

Article X

1. Where the legal incidence of any form of taxation in the receiving State depends upon residence or domicile, periods during which member of a force or civilian component is in the territory of that State by reason solely of his being a member of such force or civilian component shall not be considered as periods of residence therein, or as creating a change of residence or domicile, for the purposes of such taxation. Members of a force or civilian component shall be exempt from taxation in the receiving State on the salary and emoluments paid to them as such members by the sending State or on any tangible movable property the presence of which in the receiving State is due solely to their temporary presence there.

2. Nothing in this Article shall prevent taxation of a member of a force or civilian component with respect to any profitable enterprise, other than his employment as such member, in which he may engage in the receiving State, and, except as regards his salary emoluments and the tangible movable property referred to in paragraph 1, nothing in this Article shall prevent taxation to which, even if regarded as having his residence or domicile outside the territory of the receiving State, such a member is liable under the law of that State.

3. Nothing in this Article shall apply to «duty» as defined in paragraph 12 of Article XI.

4. For the purposes of this Article the term «member of a force» shall not include any person who is a national of the receiving State.

Article XI

1. Save as provided expressly to the contrary in this Agreement, members of a force and of a civilian component as well as their dependents shall be subject to the laws and regulations administered by the customs authorities of the receiving State. In particular the customs authorities of the receiving State shall have the right, under the general conditions laid down by the laws and regulations of the receiving State, to search members of a force or civilian component and their dependents and to examine their luggage and vehicles, and to seize articles pursuant to such laws and regulations.

2. — (a) The temporary importation and the re-exportation of service vehicles of a force or civilian component under their own power shall be authorised free of duty on presentation of a triptyque in the form shown in the Appendix to this Agreement.

b) The temporary importation of such vehicles not under their own power shall be governed by paragraph 4 of this Article and the re-exportation thereof by paragraph 8.

c) Service vehicles of a force or civilian component shall be exempt from any tax payable in respect of the use of vehicles on the roads.

3. Official documents under official seal shall not be subject to customs inspection. Couriers, whatever their status, carrying these documents must be in possession of an individual movement order, issued in accordance with paragraph 2 (b) of Article III. This movement order shall show the number of des-

patches carried and certify that they contain only official documents.

4. A force may import free of duty the equipment for the force and reasonable quantities of provisions, supplies and other goods for the exclusive use of the force and, in cases where such use is permitted by the receiving State, its civilian component and dependents. This duty-free importation shall be subject to the deposit, at the customs office for the place of entry, together with such customs documents as shall be agreed, of a certificate in a form agreed between the receiving State and the sending State signed by a person authorised by the sending State for that purpose. The designation of the person authorised to sign the certificates as well as specimens of the signatures and stamps to be used, shall be sent to the customs administration of the receiving State.

5. A member of a force or civilian component may at the time of his first arrival to take up service in the receiving State or at the time of the first arrival of any dependent to join him, import his personal effects and furniture free of duty for the term of such service.

6. Members of a force or civilian component may import temporarily free of duty their private motor vehicles for the personal use of themselves and their dependents. There is no obligation under this Article to grant exemption from taxes payable in respect of the use of roads by private vehicles.

7. Imports made by the authorities of a force other than for the exclusive use of that force and its civilian component, and imports, other than those dealt with in paragraphs 5 and 6 of this Article, effected by members of a force or civilian component are not, by reason of this Article, entitled to any exemption from duty or other conditions.

8. Goods which have been imported duty-free under paragraphs 2 (b), 4, 5 or 6 above—

a) may be re-exported freely, provided that, in the case of goods imported under paragraph 4, a certificate, issued in accordance with that paragraph, is presented to the customs office: the customs authorities, however, may verify that goods re-exported are as described in the certificate, if any, and have in fact been imported under the conditions of paragraphs 2 (b), 4, 5 or 6 as the case may be;

b) shall not normally be disposed of in the receiving State by way of either sale or gift: however, in particular cases such disposal may be authorised on conditions imposed by the authorities concerned of the receiving State (for instance, on payment of duty and tax and compliance with the requirements of the controls of trade and exchange).

9. Goods purchased in the receiving State shall be exported therefrom only in accordance with the regulations in force in the receiving State.

10. Special arrangements for crossing frontiers shall be granted by the customs authorities to regularly constituted units or formations, provided that the customs authorities concerned have been duly notified in advance.

11. Special arrangements shall be made by the receiving State so that fuel, oil and lubricants for use in service vehicles, aircraft and vessels of a force or civilian component, may be delivered free of all duties and taxes.

12. In paragraphs 1-10 of this Article—
«duty» means customs duties and all other duties and taxes payable on importation or exportation, as the case may be, except dues and taxes which are no more than charges for services rendered;

«importation» includes withdrawal from customs

warehouses or continuous customs custody, provided that the goods concerned have not been grown, produced or manufactured in the receiving State.

13. The provisions of this Article shall apply to the goods concerned not only when they are imported into or exported from the receiving State, but also when they are in transit through the territory of a Contracting Party, and for this purpose the expression «receiving State» in this Article shall be regarded as including any Contracting Party through whose territory the goods are passing in transit.

Article XII

1. The customs or fiscal authorities of the receiving State may, as a condition of the grant of any customs or fiscal exemption or concession provided for in this Agreement, require such conditions to be observed as they may deem necessary to prevent abuse.

2. These authorities may refuse any exemption provided for by this Agreement in respect of the importation into the receiving State of articles grown, produced or manufactured in that State which have been exported therefrom without payment of, or upon repayment of, taxes or duties which would have been chargeable but for such exportation. Goods removed from a customs warehouse shall be deemed to be imported if they were regarded as having been exported by reason of being deposited in the warehouse.

Article XIII

1. In order prevent offences against customs and fiscal laws and regulations, the authorities of the receiving and of the sending States shall assist each other in the conduct of enquiries and the collection of evidence.

2. The authorities of a force shall render all assistance within their power to ensure that articles liable to seizure by, or on behalf of, the customs or fiscal authorities of the receiving State are handed to those authorities.

3. The authorities of a force shall render all assistance within their power to ensure the payment of duties, taxes and penalties payable by members of the force or civilian component or their dependents.

4. Service vehicles and articles belonging to a force or to its civilian component, and not to a member of such force or civilian component, seized by the authorities of the receiving State in connexion with an offence against its customs or fiscal laws or regulations shall be handed over to the appropriate authorities of the force concerned.

Article XIV

1. A force, a civilian component and the members thereof, as well as their dependents, shall remain subject to the foreign exchange regulations of the sending State and shall also be subject to the regulations of the receiving State.

2. The foreign exchange authorities of the sending and the receiving States may issue special regulations applicable to a force or civilian component or the members thereof as well as to their dependents.

Article XV

1. Subject to paragraph 2 of this Article, this Agreement shall remain in force in the event of hostilities to which the North Atlantic Treaty applies, except that the provisions for settling claims in paragraphs 2 and 5 of Article VIII shall not apply to war damage, and that the provisions of the Agreement, and, in particular of Articles III and VII, shall immediately be reviewed by the Contracting Parties concerned, who may agree to such modifications as they may consider desirable regarding the application of the Agreement between them.

2. In the event of such hostilities, each of the Con-

tracting Parties shall have the right, by giving 60 days' notice to the other Contracting Parties, to suspend the application of any of the provisions of this Agreement so far as it is concerned. If this right is exercised, the Contracting Parties shall immediately consult with a view to agreeing on suitable provisions to replace the provisions suspended.

Article XVI

All differences between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled by negotiation between them without recourse to any outside jurisdiction. Except where express provision is made to the contrary in this Agreement, differences which cannot be settled by direct negotiation shall be referred to the North Atlantic Council.

Article XVII

Any Contracting Party may at any time request the revision of any Article of this Agreement. The request shall be addressed to the North Atlantic Council.

Article XVIII

1. The present Agreement shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited as soon as possible with the Government of the United States of America, which shall notify each signatory State of the date of deposit thereof.

2. Thirty days after four signatory States have deposited their instruments of ratification the present Agreement shall come into force between them. It shall come into force each other signatory State thirty days after the deposit of its instrument of ratification.

3. After it has come into force, the present Agreement shall, subject to the approval of the North Atlantic Council and to such conditions as it may decide, be open to accession on behalf of any State which accedes to the North Atlantic Treaty. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Government of the United States of America, which shall notify each signatory and acceding State of the date of deposit thereof. In respect of any State on behalf of which an instrument of accession is deposited, the present Agreement shall come into force thirty days after the date of the deposit of such instrument.

Article XIX

1. The present Agreement may be denounced by any Contracting Party after the expiration of a period of four years from the date on which the Agreement comes into force.

2. The denunciation of the Agreement by any Contracting Party shall be effected by a written notification addressed by that Contracting Party to the Government of the United States of America which shall notify all the other Contracting Parties of each such notification and the date of receipt thereof.

3. The denunciation shall take effect one year after the receipt of the notification by the Government of the United States of America. After the expiration of this period of one year, the Agreement shall cease to be in force as regards the Contracting Party which denounces it, but shall continue in force for the remaining Contracting Parties.

Article XX

1. Subject to the provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article, the present Agreement shall apply only to the metropolitan territory of a Contracting Party.

2. Any State may, however, at the time of the deposit of its instrument of ratification or accession or at any time thereafter, declare by notification given to

the Government of the United States of America that the present Agreement shall extend (subject, if the State making the declaration considers it to be necessary, to the conclusion of a special agreement between that State and each of the sending States concerned), to all or any of the territories for whose international relations it is responsible in the North Atlantic Treaty area. The present Agreement shall then extend to the territory or territories named therein thirty days after the receipt by the Government of the United States of America of the notification, or thirty days after the conclusion of the special agreements if required or when it has come into force under Article XVIII, whichever is the later.

3. A State which has made a declaration under paragraph 2 of this Article extending the present Agreement to any territory for whose international relations it is responsible may denounce the Agreement... separately in respect of that territory in accordance with the provisions of Article XIX.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed the present Agreement.

Done in London this nineteenth day of June, 1951, in the English and French languages, both texts being equally authoritative, in a single original which shall be deposited in the archives of the Government of the United States of America. The Government of the United States of America shall transmit certified copies thereof to all the signatory and acceding States. For the Kingdom of Belgium :

OBERT de THIEUSIES.

For Canada :

L.D. WILGRESS.

For the Kingdom of Denmark :

STEENSEN-LETH.

For France :

HERVE ALPHAND.

For Iceland :

GUNNLAUGER PETURSSON.

For Italy :

A. ROSSI-LONGHI.

For the Grand Duchy of Luxembourg :

A. CLASEN.

For the Kingdom of the Netherlands :

A.W.L. TJARDA van STARKENBORGH-STACHOUWER.

For the Kingdom of Norway :

DAG BRYN.

For Portugal :

R. ENNES ULRICH.

The Agreement is only applicable to the territory of Continental Portugal, with the exclusion of the Adjacent Islands and the Overseas Provinces.

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland :

HERBERT MORRISON.

For the United States of America :

CHARLES M. SPOFFORD.

APPENDIX

Country	Ministry or Service
	TRIPTYQUE *
Valid from	To
for temporary importation to	
of the following service vehicle:--	
Type
Registration Number	Engine Number
Spare tyres	
Fixed communication Equipment	

* This document shall be in the language of the sending State and in the English and French languages.

Name and signature of the holder of the triptyque

Date of issue

By order of

TEMPORARY EXITS AND ENTRIES

Name of Port or Customs Station	Signature and Stamp of Customs Officer
Date

- Exit
- Entry
- Exit
- Entry
- Exit
- Entry
- Exit
- Entry

PROTOCOL

ON THE STATUS OF INTERNATIONAL MILITARY HEADQUARTERS SET UP PURSUANT TO THE NORTH ATLANTIC TREATY.

The Parties to the North Atlantic Treaty signed in Washington on 4th April, 1949,

Considering that international military Headquarters may be established in their territories, by separate arrangement, under the North Atlantic Treaty, and

Desiring to define the status of such Headquarters and of the personnel thereof within the North Atlantic Treaty area,

Have agreed to the present Protocol to the Agreement signed in London on 19th June, 1951, regarding the Status of their Forces :

Article 1.

In the present Protocol the expression

a) «the Agreement» means the Agreement signed in London on 19th June, 1951, by the Parties to the North Atlantic Treaty regarding the Status of their Forces ;

b) «Supreme Headquarters» means Supreme Headquarters Allied Powers in Europe, Headquarters of the Supreme Allied Commander Atlantic and any equivalent international military Headquarters set up pursuant to the North Atlantic Treaty ;

c) «Allied Headquarters» means any Supreme Headquarters and any international military Headquarters set up pursuant to the North Atlantic Treaty which is immediately subordinate to a Supreme Headquarters ;

d) «North Atlantic Council» means the Council established by Article 9 of the North Atlantic Treaty or any of its subsidiary bodies authorised to act on its behalf.

Article 2.

Subject to the following provisions of this Protocol, the Agreement shall apply to Allied Headquarters in the territory of a Party to the present Protocol in the North Atlantic Treaty area, and to the military and civilian personnel of such Headquarters and their dependents included in the definitions in sub-paragraphs (a), (b) and (c) of paragraph 1 of Article 3 of this Protocol, when such personnel are present in any such territory in connection with their official duties or, in the case of dependents, the official duties of their spouse or parent.

Article 3.

1. For the purpose of applying the Agreement to an Allied Headquarters the expressions «force», «civilian component» and «dependent», wherever they occur in the Agreement, shall have the meanings set out below :

a) «force» means the personnel attached to the Allied Headquarters who belong to the land, sea or air armed services of any Party to the North Atlantic Treaty ;

b) «civilian component» means civilian personnel who are not stateless persons, nor nationals of any State which is not a Party to the Treaty, nor nationals of, nor ordinarily resident in the receiving State, and who are (i) attached to the Allied Headquarters and in the employ of an armed service of a Party to the North Atlantic Treaty or (ii) in such categories of civilian personnel in the employ of the Allied Headquarters as the North Atlantic Council shall decide ;

c) «dependent» means the spouse of a member of a force or civilian component, as defined in subparagraphs (a) and (b) of this paragraph, or a child of such member depending on him or her for support.

2. An Allied Headquarters shall be considered to be a force for the purposes of Article II, paragraph 2 of Article V, paragraph 10 of Article VII, paragraphs 2, 3, 4, 7 and 8 of Article IX, and Article XIII, of the Agreement.

Article 4.

The rights and obligations which the Agreement gives to or imposes upon the sending State or its authorities in respect of its forces or their civilian components or dependents shall, in respect of an Allied Headquarters and its personnel and their dependents to whom the Agreement applies in accordance with Article 2 of the present Protocol, be vested in or attach to the appropriate Supreme Headquarters and the authorities responsible under it, except that

a) the right which is given by Article VII of the Agreement to the military authorities of the sending State to exercise criminal and disciplinary jurisdiction shall be vested in the military authorities of the State, if any, to whose military law the person concerned is subject ;

b) the obligations imposed upon the sending State or its authorities by Article II, paragraph 4 of Article III, paragraphs 5 (a) and 6 (a) of Article VII, paragraphs 9 and 10 of Article VIII, and Article XIII, of the Agreement, shall attach both to the Allied Headquarters and to any State whose armed service, or any member or employee of whose armed service, or the dependent of such member or employee, is concerned ;

c) for the purposes of paragraphs 2 (a) and 5 of Article III, and Article XIV, of the Agreement, the sending State shall be, in the case of members of a force and their dependents, the State to whose armed service the member belongs, or, in the case of members of a civilian component and their dependents, the State, if any, by whose armed service the member is employed ;

d) the obligations imposed on the sending State by virtue of paragraphs 6 and 7 of Article VIII of the Agreement shall attach to the State to whose armed service the person belongs whose act or omission has given rise to the claim or, in the case of a member of a civilian component, to the State by whose armed service he is employed or, if there is no such State, to the Allied Headquarters of which the person concerned is a member.

Both the State, if any, to which obligations attach under this paragraph and the Allied Headquarters concerned shall have the rights of the sending State in connection with the appointment of an arbitrator under paragraph 8 of Article VIII.

Article 5

Every member of an Allied Headquarters shall have a personal identity card issued by the Headquarters showing names, date and place of birth, national-

ity, rank or grade, number (if any), photograph and period of validity. This card must be presented on demand.

Article 6

1. The obligations to waive claims imposed on the Contracting Parties by Article VIII of the Agreement shall attach both to the Allied Headquarters and to any Party to this Protocol concerned.

2. For the purposes of paragraphs 1 and 2 of Article VIII of the Agreement,

a) property owned by an Allied Headquarters or by a Party to this Protocol and used by an Allied Headquarters shall be deemed to be property owned by a Contracting Party and used by its armed services ;

b) damage caused by a member of a force or civilian component as defined in paragraph 1 of Article 3 of this Protocol or by any other employee of an Allied Headquarters shall be deemed to be damage caused by a member or employee of the armed services of a Contracting Party ;

c) the definition of the expression «owned by a Contracting Party» in paragraph 3 of Article VIII shall apply in respect of an Allied Headquarters.

3. The claims to which paragraph 5 of Article VIII of the Agreement applies shall include claims (other than contractual claims and claims to which paragraphs 6 or 7 of that Article apply) arising out of acts or omissions of any employees of an Allied Headquarters, or out of any other act, omission or occurrence for which an Allied Headquarters is legally responsible, and causing damage in the territory of a receiving State to third parties, other than any of the Parties to this Protocol.

Article 7

1. The exemption from taxation accorded under Article X of the Agreement to members of a force or civilian component in respect of their salaries and emoluments shall apply, as regards personnel of an Allied Headquarters within the definitions in paragraph 1 (a) and (b) (i) of Article 3 of this Protocol, to salaries and emoluments paid to them as such personnel by the armed service to which they belong or by which they are employed, except that this paragraph shall not exempt any such member or employee from taxation imposed by a State of which he is a national.

2. Employees of an Allied Headquarters of categories agreed by the North Atlantic Council, shall be exempted from taxation on the salaries and emoluments paid to them by the Allied Headquarters in their capacity as such employees. Any Party to the present Protocol may, however, conclude an arrangement with the Allied Headquarters whereby such Party will employ and assign to the Allied Headquarters all of its nationals (except, if such Party so desires, any not ordinarily resident within its territory) who are to serve on the staff of the Allied Headquarters and pay the salaries and emoluments of such persons from its own funds, at a scale fixed by it. The salaries and emoluments so paid may be taxed by the Party concerned but shall be exempted from taxation by any other Party. If such an arrangement is entered into by any Party to the present Protocol and is subsequently modified or terminated, Parties to the present Protocol shall no longer be bound under the first sentence of this paragraph to exempt from taxation the salaries and emoluments paid to their nationals.

Article 8

1. For the purpose of facilitating the establishment, construction, maintenance and operation of Allied Headquarters, these Headquarters shall be relieved, so far as practicable, from duties and taxes, affecting expenditures by them in the interest of common

defense and for their official and exclusive benefit, and each Party to the present Protocol shall enter into negotiations with any Allied Headquarters operating in its territory for the purpose of concluding an agreement to give effect to this provision.

2. An Allied Headquarters shall have the rights granted to a force under Article XI of the Agreement subject to the same conditions.

3. The provisions in paragraphs 5 and 6 of Article XI of the Agreement shall not apply to nationals of the receiving States, unless such nationals belong to the armed services of a Party to this Protocol other than the receiving State.

4. The expression «duties and taxes» in this Article does not include charges for services rendered.

Article 9.

Except in so far as the North Atlantic Council may decide otherwise,

a) any assets acquired from the international funds of an Allied Headquarters under its capital budget and no longer required by the Headquarters shall be disposed of under arrangements approved by the North Atlantic Council and the proceeds shall be distributed among or credited to the Parties to the North Atlantic Treaty in the proportions in which they have contributed to the capital costs of the Headquarters. The receiving State shall have the prior right to acquire any immovable property so disposed of in its territory, provided that it offers terms no less favourable than those offered by any third party;

b) any land, buildings or fixed installations provided for the use of an Allied Headquarters by the receiving State without charge to the Headquarters (other than a nominal charge) and no longer required by the Headquarters shall be handed back to the receiving State, and any increase or loss in the value of the property provided by the receiving State resulting from its use by the Headquarters shall be determined by the North Atlantic Council (taking into consideration any applicable law of the receiving State) and distributed among or credited or debited to the Parties to the North Atlantic Treaty in the proportions in which they have contributed to the capital costs of the Headquarters.

Article 10.

Each Supreme Headquarters shall possess juridical personality; it shall have the capacity to conclude contracts and to acquire and dispose of property. The receiving State may, however, make the exercise of such capacity subject to special arrangements between it and the Supreme Headquarters or any subordinate Allied Headquarters acting behalf of the Supreme Headquarters.

Article 11.

1. Subject to the provisions of Article VIII of the Agreement, a Supreme Headquarters may engage in legal proceedings as claimant or defendant. However, the receiving State and the Supreme Headquarters or any subordinate Allied Headquarters authorised by it may agree that the receiving State shall act on behalf of the Supreme Headquarters in any legal proceedings to which that Headquarters is a party before the courts of the receiving State.

2. No measure of execution or measure directed to the seizure or attachment of its property or funds shall be taken against any Allied Headquarters, except for the purposes of paragraph 6 (a) of Article VII and Article XIII of the Agreement.

Article 12.

1. To enable it to operate its international budget, an Allied Headquarters may hold currency of any kind and operate accounts in any currency.

2. The Parties to the present Protocol shall, at the request of an Allied Headquarters, facilitate transfers of the funds of such Headquarters from one country to another and the conversion of any currency held by an Allied Headquarters into any other currency, when necessary to meet the requirements of any Allied Headquarters.

Article 13.

The archives and other official documents of an Allied Headquarters kept in premises used by those Headquarters or in the possession of any properly authorised member of the Headquarters shall be inviolable, unless the Headquarters has waived this immunity. The Headquarters shall, at the request of the receiving State and in the presence of a representative of that State, verify the nature of any documents to confirm that they are entitled to immunity under this Article.

Article 14.

1. The whole or any part of the present Protocol or of the Agreement may be applied, by decision of the North Atlantic Council, to any international military Headquarters or organization (not included in the definitions in paragraphs (b) and (c) of Article 1 of this Protocol) which is established pursuant to the North Atlantic Treaty.

2. When the European Defence Community comes into being, the present Protocol may be applied to the personnel of the European Defence Forces attached to an Allied Headquarters and their dependents at such time and in such manner as may be determined by the North Atlantic Council.

Article 15.

All differences between the Parties to the present Protocol or between any such Parties and any Allied Headquarters relating to the interpretation or application of the Protocol shall be settled by negotiation between the parties in dispute without recourse to any outside jurisdiction. Except where express provision is made to the contrary in the present Protocol or in the Agreement, differences which cannot be settled by direct negotiation shall be referred to the North Atlantic Council.

Article 16.

1. Articles XV and XVII to XX of the Agreement shall apply as regards the present Protocol as if they were an integral part thereof, but so that the Protocol may be reviewed, suspended, ratified, acceded to, denounced or extended in accordance with those provisions independently from the Agreement.

2. The present Protocol may be supplemented by bilateral agreement between the receiving State and a Supreme Headquarters, and the authorities of a receiving State and a Supreme Headquarters may agree to give effect, by administrative means in advance of ratification, to any provisions of this Protocol or of the Agreement as applied by it.

◆ In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Done in Paris this 28th day of August 1952, in the English and French languages, both texts being equally authoritative, in a single original which shall be deposited in the archives of the Government of the United States of America. The Government of the United Sta-

tes of America shall transmit certified copies thereof to all the signatory and acceding States.

For the Kingdom of Belgium

ANDRE de STAERCKE

For Canada

A.D.P. HEENEY

For the Kingdom of Danmark

SANDAGER JEPPESEN

For the United States of America

WILLIAM H. DRAPER, Jr.

For France

HERVE ALPHAND

For the Kingdom of Greece

P. PIPINELIS

For Iceland

GUNNLAUGUR PETURSSON

For Italy

A. ROSSI-LONGHI

For the Grand Duchy of Luxembourg

G. HEISBOURG

For the Kingdom of Norway

S. CHR. SOMMERFELT

For the Kingdom of the Netherlands

A.W.L. TJARDA van STARKENBORGH STACHOUWER

For Portugal

H. CALDEIRA QUEIROZ

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

FR. HOWER MILLAR

For Turkey

TAHA CARIN

ρείου Ἀτλαντικοῦ, οἱ ὑπήκοοι Κράτους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὑπολοίπου ἢ δυνάμεις εὐρίσκονται ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ τὰ πρόσωπα τὰ ἔχοντα ἐν τῷ Κράτει τούτῳ τὴν συνήθη των διαμονήν.

(γ) «Ἐξαρτώμενον πρόσωπον» σημαίνει τὴν σύζυγον ἢ τὸν σύζυγον μέλους δυνάμεις ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα τέκνα.

(δ) «Κράτος προελεύσεως» σημαίνει τὸ Συμβαλλόμενον Μῆρος, εἰς τὸ ὑποῖον ἀνήκει ἡ δύναμις.

(ε) «Κράτος διαμονῆς» σημαίνει τὸ Συμβαλλόμενον Μῆρος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὑπολοίπου εὐρίσκεται ἢ δύναμις ἢ τὸ πολιτικὸν προσωπικόν, εἴτε διότι ἐδρεύει ἐκεῖ εἴτε διότι διέρχεται ἀπλῶς ἐκεῖθεν.

(ζ) «Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως» σημαίνει τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους προελεύσεως, αἱ ὁποῖαι δυνάμει τῆς νομοθεσίας αὐτοῦ, εἶναι ἀρμόδιαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν στρατιωτικῶν νόμων τοῦ εἰρημένου Κράτους ἐπὶ τῶν μελῶν τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ἢ τοῦ ἰδιωτικοῦ του προσωπικοῦ.

(η) «Συμβούλιον τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ» σημαίνει τὸ Συμβούλιον τὸ συσταθὲν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 9 τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ καὶ πᾶν ὑποτεταγμένον ὄργανον, ἐξουσιοδοτημένον νὰ ἐνεργῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ.

2. Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν κατωτέρων πολιτικῶν Ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐδαφῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 20οῦ ἀρθροῦ ἢ Συμφωνία ἐφαρμόζεται ἢ ἐπεκτείνεται, καθ' ὃν τρόπον ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν κεντρικῶν Ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς κατωτέρας Ἀρχὰς κτήματα δὲν θὰ θεωροῦνται ὡς κτήματα ἀνήκοντα, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ 8ου ἀρθροῦ, εἰς Συμβαλλόμενον Μῆρος.

Ἄρθρον 2.

Τὰ μέλη δυνάμεις, τὸ πολιτικὸν προσωπικὸν αὐτῆς ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα πρόσωπα, ὑποχρεοῦνται νὰ σέβωνται τοὺς νόμους τοῦ Κράτους διαμονῆς καὶ νὰ μὴ προβαίνουν, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους, τούτου, εἰς ἀσυμβιβάστους πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐνεργείας καὶ ἰδίως εἰς πολιτικὰς τοιαύτας. Ἐπὶ πλεόν, αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνουν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέτρα.

Ἄρθρον 3.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τῆς 2ας παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς συμβάσεως πρὸς τὰς διατυπώσεις τὰς καθιερουμένας ὑπὸ τοῦ Κράτους διαμονῆς, διὰ τὴν εἴσοδον καὶ ἐξοδον δυνάμεις ἢ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀπαλλοτριῶνται ταῦτα τῶν διατυπώσεων διαβατηρίου καὶ θεωρήσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ ἐλέγχου ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν ἀποδημίας κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ ἐξοδον ἐκ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους διαμονῆς. Ὡσαύτως, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ κράτους τούτου περὶ καταγραφῆς καὶ ἐλέγχου τῶν ἀλλοδαπῶν, χωρὶς ὅμως νὰ θεωρῶνται ὡς κτώμενα οἰαδήποτε δικαιώματα μονίμου διαμονῆς ἢ κατοικίας εἰς τὰ ἐδάφη τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς.

2. Διὰ τὰ μέλη δυνάμεις ἀναγκαιοῦν μόνον τὰ κατωτέρω ἔγγραφα τὰ ὁποῖα δεόν νὰ ἐπιδεικνύωνται εἰς πᾶσαν ζήτησιν :

(α) προσωπικὸν δελτίον ταυτότητος ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ κράτους προελεύσεως, φέρον φωτογραφίαν καὶ ἀναγράφον τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν ἡμερομηνίαν γεννήσεως, τὸν βαθμὸν, τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐνδεχομένως τὸν ἀριθμὸν μητρώου.

(β) φύλλον πορείας ὁμαδικῶν ἢ ἀτομικῶν συντεταγμένον εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Κράτους προελεύσεως, ὡς καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν, ἐκδιδόμενον ὑπὸ ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους προελεύσεως ἢ τῆς Ὄργανώσεως τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ καὶ βεβαίου τὴν ιδιότητα τοῦ προσώπου ἢ τῆς ὁμάδος, ὡς μέλους ἢ μελῶν δυνάμεις καὶ τὴν διαταγὴν κινήσεως. Τὸ Κράτος διαμονῆς δύνανται ν' ἀπαιτήσῃ, ὅπως ἡ διαταγὴ κινήσεως προσυπογράφεται ὑφ' ἑνὸς ἐντεταλμένου πρὸς τοῦτο ἐκπροσώπου αὐτοῦ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ—ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΚΛΟΕΣΤΩΤΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΑΥΤΩΝ.

Τὰ Κράτη—Μέλη τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, τῆς ὑπογραφείσης ἐν Οὐάσιγκτωντὼν τὴν 4ην Ἀπριλίου 1949,

ἔχοντα ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ δυνάμεις Μέλους τινὸς δύνανται κατόπιν συμφωνίας νὰ σταλοῦν δι' ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἐδαφος ἑτέρου Μέλους,

λαμβάνοντα ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἀπόφασις περὶ ἀποστολῆς τῶν δυνάμεων καὶ οἱ ὅροι, ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἀποσταλοῦν αὗται, ἐφ' ὅσον δὲν καθορίζονται διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρων μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν συμφωνιῶν.

Ἐπιθυμοῦντα ἐν τούτοις, νὰ καθορίσουν τὸ νομικὸν καθεστῶς τῶν δυνάμεων ἐνὸς Μέλους, καθ' ὃν χρόνον θὰ εὐρίσκωνται ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑτέρου Μέλους, Συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἐξῆς διατάξεων :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει αἱ ἐκφράσεις :

(α) «Δύναμις» σημαίνει τὸ ἀνήκον εἰς τοὺς στρατοὺς ξηρᾶς, θαλάσσης ἢ ἀέρος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν προσωπικόν, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι τὰ ὀφείοντα ἐνδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται νὰ συμφωνήσουν ὅπως ὀρισμένα πρόσωπα, μονάδες ἢ σχηματισμοὶ μὴ θεωρηθοῦν ὡς ἀποτελοῦντες «δύναμιν» ἢ ὡς μετέχοντες αὐτῆς, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

(β) «Πολιτικὸν προσωπικόν» σημαίνει τὸ πολιτικὸν προσωπικὸν τὸ συνοδεῦον τὴν δύναμιν ἐνὸς Συμβαλλομένου Μέρους καὶ ὑπηρετοῦν εἰς στρατιωτικὴν τινὰ ὑπηρεσίαν αὐτοῦ. Εἰς τὸ προσωπικόν τοῦτο δὲν περιλαμβάνονται οἱ ἀπάτριδες, οἱ ὑπήκοοι Κράτους μὴ Μέλους τῆς Συνθήκης τοῦ Βο-

3. Εἰς τὰ διαβατήρια τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένων προσώπων, δέον ν' ἀναγράφεται ἡ ταιαύτη ιδιότης αὐτῶν.

4. Ἐὰν μέλος δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ παύσῃ νὰ τελεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους προελεύσεως καὶ δὲν ἐπαναπατρισθῇ, αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως θὰ εἰδοποιοῦν ἀμέσως τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους διαμονῆς παρέχουσαι πᾶσαν χρήσιμον ἐν προκειμένῳ πληροφορίαν. Ὡσαύτως αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως θὰ πληροφοροῦν τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους διαμονῆς περὶ πάσης παρανόμου ἀπουσίας ὑπερβαίνουσης τὰς 21 ἡμέρας.

5. Ἐὰν τὸ Κράτος διαμονῆς ἡγήσατο τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ ἐδάφους τοῦ μέλους δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ἢ ἐξέδωκε διαταγὴν ἀπελάσεως κατὰ πρῶν μέλους δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ἢ ἐναντίον προσωπικοῦ ἐξαρτωμένου ἐκ μέλους ἢ πρῶν μέλους, αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως ὑποχρεοῦνται νὰ τὸ δεχθοῦν εἰς τὸ ἐδάφος τῶν ἢ τοῦλάχιστον νὰ τὸ τακτοποιήσουν ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους διαμονῆς. Ἡ παράγραφος αὕτη ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ τῶν προσώπων τὰ ὅποια δὲν τυγχάνουν ὑπὲρ τοῦ Κράτους διαμονῆς καὶ τὰ ὅποια εἰσῆλθον εἰς τὸ ρηθὲν Κράτος ὑπὸ τὴν ιδιότητα μέλους δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ἢ μετὰ τὴν πρόθεσιν νὰ κατασταθῶν μέλη ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαρτωμένων ἐξ αὐτῶν προσώπων.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Κράτος διαμονῆς δύναται :

(α) εἴτε, χωρὶς ν' ἀπαιτήσῃ ἐξέτασιν ἰκανότητος ἢ καταβολὴν τελῶν νὰ δεχθῇ ὡς ἐγκυρον τὴν ἄδειαν ὁδηγοῦ ἢ τὴν ἄδειαν στρατιωτικοῦ ὁδηγοῦ, τὴν χορηγηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κράτους προελεύσεως ἢ ὑπὸ Ἀρχῆς τινὸς ἐξαρτωμένης ἐξ αὐτοῦ, εἰς μέλος δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ.

(β) εἴτε νὰ ἐκδώσῃ ἄνευ ἐξετάσεως, ἰδίαν αὐτοῦ ἄδειαν ὁδηγοῦ εἰς πᾶν μέλος δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ὅπερ κατέχει ἄδειαν ὁδηγοῦ ἢ στρατιωτικὴν ταιαύτην, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κράτους προελεύσεως ἢ ὑπὸ Ἀρχῆς τινος ἐξαρτωμένης ἐξ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ Μέλη δυνάμεως θὰ φέρουν κανονικῶς στολὴν. Ἐκτὸς ἀντιθέτου συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους προελεύσεως καὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς, ἢ πολιτικῆ περιβολῆ θὰ φέρεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους φέρεται καὶ ὑπὸ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῶν Κρατῶν διαμονῆς. Κανονικῶς συγκεκροτημένοι μονάδες καὶ σχηματισμοὶ δυνάμεως θὰ φέρωσι στολὴν κατὰ τὴν διελευσίν των ἐκ συνόρων.

2. Τὰ ὑπηρεσιακὰ ὀχήματα δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ θὰ φέρωσιν ἐπὶ πλέον τοῦ ἀριθμοῦ μητρώου των καὶ διακριτικὸν σῆμα τῆς ἐθνικότητός των.

Ἄρθρον 6.

Τὰ Μέλη δυνάμεως δύνανται νὰ κατέχουν καὶ φέρουν ὄπλα ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ εἶναι ἐξουσιοδοτημένα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ διέποντος αὐτὰ κανονισμοῦ. Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως θὰ ἐξετάζουν εὐμενῶς τὰς ἀπευθυνόμενας εἰς αὐτὰς ὑπὸ τοῦ Κράτους διαμονῆς, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, αἰτήσεις.

Ἄρθρον 7.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου :

(α) Αἱ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως δικαιούνται νὰ ἐξασκοῦν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους διαμονῆς τὴν ποινικὴν καὶ πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, τὴν ὅποιαν χορηγεῖ εἰς αὐτὰς ἢ νομοθεσία τοῦ Κράτους προελεύσεως, ἐπὶ πάντων τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν στρατιωτικὸν νόμον τοῦ Κράτους τούτου προσώπων.

(β) Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς θὰ ἔχουν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν μελῶν δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐξαρτωμένων ἐξ αὐτῶν προσώπων ὅσον ἀφορᾷ τὰς διαπραττομένας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους διαμονῆς παραβάσεις αἰτινες τυγχάνουν ἀξιόποιναι κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου.

2.—(α) Αἱ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προε-

λεύσεως θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀσκοῦν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τοὺς στρατιωτικὸς νόμους τοῦ Κράτους τούτου προσώπων ὅσον ἀφορᾷ παραβάσεις ἀξιοποίνους κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους προελεύσεως ἀλλ' οὐχὶ ἀξιοποίνους κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους διαμονῆς, περιλαμβανομένων τῶν παραβάσεων, τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἀσφάλειάν του.

(β) Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀσκοῦν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν μελῶν δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαρτωμένων ἐξ αὐτῶν προσώπων ὅσον ἀφορᾷ παραβάσεις ἀξιοποίνους κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους διαμονῆς ἀλλ' οὐχὶ ἀξιοποίνους κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους προελεύσεως, περιλαμβανομένων τῶν παραβάσεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἀσφάλειάν του.

(γ) Κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς παρούσης παραγράφου ὡς καὶ τῆς 3ης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, θεωροῦνται ὡς παραβάσεις σχετικαὶ πρὸς τὴν ἀσφάλειαν ἐνὸς Κράτους :

(I) ἡ προδοσία ἢ στρεφόμενη ἐναντίον αὐτοῦ.

(II) ἡ δολιοφθορὰ (Sabotage) ἢ κατασκοπεία ἢ ἡ παραβίασις τῆς νομοθεσίας τῆς σχετικῆς πρὸς τὰ ἀπόρρητα τοῦ Κράτους ἢ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης.

3. Ἐν περιπτώσει συντρεχούσης δικαιοδοσίας ἀφαρμόζονται οἱ ἐπόμενοι κκῶνες :

(α), Αἱ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀσκοῦν κατὰ προτεραιότητα τὴν δικαιοδοσίαν των ἐπὶ μέλους δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ καθ' ὅσον ἀφορᾷ :

(I) τὰς παραβάσεις αἰτινες προσβάλλουσιν ἀποκλειστικῶς τὴν ἀσφάλειαν ἢ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Κράτους τούτου ἢ τὰς παραβάσεις αἱ ὅποια προσβάλλουσιν ἀποκλειστικῶς τὸ πρόσωπον ἢ τὴν ἰδιοκτησίαν ἐτέρου μέλους δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κράτους τούτου, ὡς καὶ ἐξαρτωμένου προσώπου.

(II) τὰς παραβάσεις αἰτινες προκύπτουν ἐκ πράξεως ἢ παραλείψεως διαπραχθείσης ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας.

(β) Ἐν περιπτώσει πάσης ἄλλης παραβάσεως, αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς ἀσκοῦν κατὰ προτεραιότητα τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν.

(γ) Ἐὰν τὸ Κράτος τὸ ὅποιον ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀσκήσῃ κατὰ προτεραιότητα, τὴν δικαιοδοσίαν του, ἀποφασίσῃ νὰ παραιτηθῇ τοῦ δικαιώματος τούτου, ἀνακοινοῖ τοῦτο τὸ ταχύτερον δυνατόν εἰς τὰς Ἀρχὰς τοῦ ἐτέρου Κράτους. Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τὸ ὅποιον ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀσκήσῃ κατὰ προτεραιότητα τὴν δικαιοδοσίαν του, θὰ ἐξετάζουν εὐμενῶς τὰς περὶ παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τούτου αἰτήσεις, αἰτινες ὑποβάλλονται ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τοῦ ἐτέρου Κράτους, ὅταν αὗται φρονοῦν ὅτι λόγοι ἰδιαιτέρως σπουδαῖοι τὴν αἰτιολογοῦν.

4. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν παρέχουν εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους προελεύσεως, οὐδὲν δικαίωμα ἀσκήσεως δικαιοδοσίας, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἢ τῶν μονίμων κατοίκων τοῦ κράτους διαμονῆς, ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι τυγχάνουν μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ Κράτους προελεύσεως.

5.—(α) Αἱ Ἀρχαὶ τῶν Κρατῶν διαμονῆς καὶ προελεύσεως θ' ἀλληλοβοηθῶνται διὰ τὴν σύλληψιν μελῶν δυνάμεως τοῦ Κράτους προελεύσεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ἢ ἐξαρτωμένων προσώπων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους διαμονῆς καὶ διὰ τὴν παράδοσιν των εἰς τὴν ἀρχήν, ἢ ὅποια πρόκειται ν' ἀσκήσῃ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς συμφώνως πρὸς τὰς ὡς ἄνω διατάξεις.

(β) Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς θ' ἀνακοινοῦν ταχέως εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους προελεύσεως τὴν σύλληψιν παντὸς μέλους δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ἢ ἐξαρτωμένου προσώπου.

(γ) Ἡ φρούρησις κατηγορουμένου μέλους δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ Κράτος διαμονῆς πρόκειται ν' ἀσκήσῃ δικαιοδοσίαν, ἀναλαμβάνεται παρὰ τοῦ Κράτους προελεύσεως ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο εὑρίσκειται εἰς χεῖρας του μέχρις ὅτου ἀσκηθῇ κατ' αὐτοῦ ἡ δίωξις ὑπὸ τοῦ Κράτους διαμονῆς.

6.—(α) Αἱ Ἀρχαὶ τῶν Κρατῶν διαμονῆς καὶ προελεύσεως θ' ἀλληλοβοηθῶνται διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀνακρίσεων καὶ διὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ κατάθεσιν ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ὡς καὶ διὰ τὴν κατάσχεσιν, ἐν δὲ συντρέχει περίπτωση καὶ διὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀντικειμένων τῶν συνδεομένων πρὸς παράβασιν τινα. Ἐν τούτοις ἡ παράδοσις τῶν ἀντικειμένων τούτων θὰ δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐντὸς προθεσμίας ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς ἣτις προβαίνει εἰς τὴν παράδοσιν.

(β) Εἰς τὰς περιπτώσεις συντρεχούσης δικαιοδοσίας αἱ Ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ γνωστοποιῶν εἰς ἀλλήλας τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑφίσταται συντρέχουσα δικαιοδοσία.

7.—(α) Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως δὲν θὰ προβαίνουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν θανατικῆς καταδίκης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους διαμονῆς, ἐφ' ὅσον ἡ νομοθεσία τοῦ τελευταίου τούτου δὲν προβλέπει τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου δι' ἀνάλογον περίπτωσιν.

(β) Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς θὰ ἐξετάζουσι εὐμενῶς τὰς αἰτήσεις τῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους προελεύσεως περὶ παροχῆς εἰς αὐτὰς συνδρομῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους διαμονῆς ἀπαγγελλομένων παρ' αὐτῶν ποινῶν φυλακίσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Ἐὰν κατηγορούμενός τις ἐδικάσθῃ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν ἐντὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν καὶ ἠθωώθῃ ἢ κατεδικάσθῃ καὶ ἐκτελεῖ ἢ ἐξετέλεσε τὴν ποινὴν του ἢ ἔτυχε χάριτος, δὲν δύναται πλέον νὰ δικασθῇ ἐκ νέου διὰ τὴν αὐτὴν παράβασιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν ἐτέρου συμβαλλομένου μέρους. Ἐν τούτοις ἡ παράγραφος αὕτη οὐδόλως ἀτίκειται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους προελεύσεως δίωξιν μέλους δυνάμεως του διὰ πᾶσαν παράβασιν πειθαρχικῶν κανόνων προκύπτουσαν ἐκ τῆς πράξεως ἢ παραλείψεως τῆς ἀποτελεσάσης τὴν παράβασιν διὰ τὴν ὁποίαν ἐδικάσθῃ τὸ μέλος τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἐτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

9. Ὅσακις ἀσκεῖται δίωξις ἐναντίον μέλους δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ἢ ἐξαρτωμένου προσώπου κατ' ἐφαρμογὴν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ κράτους διαμονῆς, τὸ μέλος τοῦτο δικαιούται :

(α) νὰ δικασθῇ ταχέως·

(β) νὰ λάβῃ γνῶσιν πρὸ τῆς δίκης τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας ἢ τῶν κατηγοριῶν·

(γ) νὰ τεθῇ εἰς ἀντιπαράστασιν μετὰ τοὺς μάρτυρας κατηγορίας·

(δ) νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγκαστικὴν προσέλευσιν μαρτύρων ὑπερασπίσεως, ἐφ' ὅσον οὗτοι τελοῦν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Κράτους διαμονῆς·

(ε) νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ συνηγόρου του ἢ νὰ τύχῃ νομίμου δικαστικῆς ἐκπροσωπήσεως κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἐν τῷ Κράτει διαμονῆς διατάξεις·

(ζ) ἐφ' ὅσον κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ ζητήσῃ τὴν συμπάρασιν καταλλήλου διερμηνέως·

(η) νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μετ' ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κράτους προελεύσεως, ὡσαύκις δὲ οἱ κανόνες τῆς δικονομίας τὸ ἐπιτρέπουσι, νὰ ζητήσῃ τὴν παρουσίαν τοιοῦτου ἀντιπροσώπου κατὰ τὴν δίκην.

10.—(α) Αἱ κανονικῶς συγκροτημένοι μονάδες ἢ οἱ σχηματισμοὶ δυνάμεως τινος, δικαιούνται ν' ἀσχοῦν ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἐφ' ὅλων τῶν στρατοπέδων, ἐγκαταστάσεων ἢ ἄλλων κτιρίων ἅτινα κατέχουσι δυνάμει συμφωνίας μετὰ τοῦ Κράτους διαμονῆς. Ἡ στρατιωτικὴ ἀστυνομία τῆς δυνάμεως δύναται νὰ λαμβάνῃ ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξάσφαλίσιν τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις ταύτας.

(β) Ἐκτὸς τῶν ὀρίων τῶν ὡς ἄνω ἐγκαταστάσεων ἢ εἰρημνῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας θὰ δύναται νὰ χρησιμοποιοῦν μόνον κατόπιν συμφωνίας μετὰ τῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετ' αὐτῶν καὶ μόνον καθ' ὃ μέτρον ἢ τοιαύτη χρησιμοποίησις αὐτῆς εἶναι ἀναγκαστικὰ

διὰ τὴν τηρήσιν τῆς τάξεως καὶ τῆς πειθαρχίας μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς δυνάμεως.

11. Ἐκαστὸν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν θέσπισιν τῆς ἀναγκαίας νομοθεσίας, διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ τῶν ἐγκαταστάσεων, τοῦ ὑλικῆς τῆς περιουσίας, τῶν ἀρχείων καὶ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τῶν λοιπῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὡς καὶ τὴν δίωξιν τῶν προσώπων τὰ ὅποια θὰ παρέβαινον τοὺς νόμους τοὺς θεσπιζομένους πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐκαστὸν Συμβαλλόμενον Μῆρος παραιτεῖται πάσης ἀξιώσεως ἀποζημιώσεως ἐναντι ἐτέρου Συμβαλλομένου Μέρους διὰ ζημίαν προξενηθεῖσαν ἐπὶ τῆς περιουσίας του τῆς χρησιμοποιουμένης ὑπὸ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων αὐτοῦ ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος, ἐφ' ὅσον ἡ ζημία αὕτη :

(I) προεκλήθῃ ὑπὸ μέλους ἢ ὑπαλλήλου τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, ἢ

(II) προέκυψεν ἐκ τῆς χρήσεως ὀχήματος, σκάφους ἢ ἀεροσκάφους ἀνήκοντος εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μῆρος καὶ χρησιμοποιουμένου ὑπὸ τῶν ἐνόπλων αὐτοῦ δυνάμεων ὑπὸ τὸν ὅρον εἴτε ὅτι τὸ προξενήσαν τὴν ζημίαν ὄχημα, σκάφος ἢ ἀεροσκάφος ἐχρησιμοποιοῦτο ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ ἢ ὅτι ἡ ζημία ἐπροξενήθη εἰς τοιοῦτοτρόπως χρησιμοποιουμένην περιουσίαν.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη παραιτοῦνται ἐναντι ἀλλήλων πάσης ἀπαιτήσεως διὰ ναυαγιάσεων ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ διασωθῆν πλοῖον ἢ φορτίον ἀνήκεν εἰς ἓν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ἐχρησιμοποιοῦτο ὑπὸ τῶν ἐνόπλων αὐτοῦ δυνάμεων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

2.—(α) Ἐν περιπτώσει ζημιῶν προκληθεισῶν ἢ προκυψασῶν κατὰ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ διαλαμβανόμενα ἐπὶ ἄλλης περιουσίας ἀνήκουσας εἰς ἓν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ κειμένης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του, ἢ ὑποχρέωσις καταβολῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Μέρους καὶ τὸ ποσὸν τῆς ζημίας θὰ καθορίζωνται ὑφ' ἐνὸς διαιτητοῦ ἐλεγχομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου (β) τῆς παρούσης παραγράφου, ἐφ' ὅσον τὰ ἐνδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Μέρη δὲν ἠθελον ἄλλως ἀποφασίσαι. Ὁ διαιτητὴς θ' ἀποφάνεται ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων ἀνταπαιτήσεων τῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας.

(β) Ὁ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ α' προβλεπόμενος διαιτητὴς θὰ ἐκλέγεται ἀπὸ συμφώνου ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Συμβαλλομένων Μερῶν μετὰξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους διαμονῆς, τῶν ἀσκούτων ἢ ἐχόντων ἀσκήσει ἀνώτατον δικαστικὸν λειτουργημάτων. Ἐὰν τὰ ἐνδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Μέρη δὲν συμφωνήσουσι ἐντὸς διμήνου ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ διαιτητοῦ, ἕκαστον τῶν Μερῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀναπληρωτῶν τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ ἐκλέξῃ πρόσωπον ἔχον τὰ προαναφερόμενα προσόντα.

(γ) Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ διαιτητοῦ εἶναι ὀριστικὴ καὶ δεσμευτικὴ διὰ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη.

(δ) Τὸ ποσὸν πάσης ἀποζημιώσεως ἐπιδικασθείσης ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ κατανέμεται κατὰ τὰ προβλεπόμενα ἐν τῇ 5ῃ παραγράφῳ (ε) (I), (II) καὶ (III) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

(ε) Ἡ ἐμοιβὴ τοῦ διαιτητοῦ καθορίζεται διὰ συμφωνίας μετὰξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ὁμοῦ μετὰ τῶν συναφῶν πρὸς τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων του δαπανῶν θὰ βαρύνῃ ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἕξ ἴσου.

(ζ) Ἐν τούτοις ἕκαστον Συμβαλλόμενον Μῆρος παραιτεῖται τῆς περὶ ἀποζημιώσεως ἀξιώσεώς του ὡσαύκις ἡ ζημία εἰναι κατωτέρα τῶν ἐξῆς ποσῶν :

Βέλγιον :	Βέλγ. Φράγ.	70.000
Καναδάς :	Δολλάρια	1.460
Δανία :	Κορῶνες	9.670
Γαλλία :	Γάλ. Φράγ.	400.000
Ἰσλανδία :	Κορῶνες	22.800
Ἰταλία :	Λιρέττες	850.000

Λουξεμβούργον :	Φράγκα Α.	70.000
Κάτω Χώραι :	Φλωρίνιζ	5.320
Νορβηγία :	Κορώνες	10.000
Πορτογαλία :	Έσκούδα	40.250
Ήνωμένον Βασίλειον :	Δολλάρια	500
Ήνωμένα Πολιτεῖα :	Λίρα	1.400

Πάν ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος τοῦ ὁποίου ἡ περιουσία υπέστη ζημίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ γεγονότος θά παρικήται ὡσαύτως τῆς ἀξιώσεώς του μέχρι τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ποσῶν. Ἐν περιπτώσει σημαντικῆς μεταβολῆς εἰς τὴν σχέσιν τῆς τιμῆς τῶν νομισμάτων τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θά προσέρχωνται εἰς Συμφωνίας ἐπὶ τῶν ἐνδεικνυόμενων ἀναπροσαρμογῶν τῶν ὡς ἔνω ποσῶν.

3. Κατὰ τὴν ἔννοίαν τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς σκίαφη «ἀνήγοντα εἰς ἓν τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν» θεωροῦνται καὶ τὰ σκίαφη τὰ ναυλωμένα κενὰ ὑπὸ τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Μέρους ἢ ἐπιτευχθέντα παρ' αὐτοῦ κενὰ ἢ κατισχεθέντα ὡς λεία πολέμου (ἐκτὸς ἐὰν καὶ κατ' ὃ μέτρον ὃ κίνδυνος ἀπολείας ἢ ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς ἀποζημιώσεως βαρύνουν ἕτερον πρόσωπον).

4. Ἐκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος παρικήται πάσης ἀξιώσεως ἀποζημιώσεως κατὰ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους διὰ τὸν τραυματισμὸν ἢ τὸν θάνατον μέλους τῶν ἐνόπλων αὐτοῦ δυνάμεων τὸν ἐπισυμβάντα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας του.

5. Αἱ περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις (ἐξαίρεσις τῶν συμβατικῶς καθωρισμένων καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν προβλεπομένων εἰς τὰς παραγράφους 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου) αἱ προκύπτουσαι ἐκ πράξεων ἢ παραλείψεων μέλους δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ὑπηρεσιακοῦ του καθήκοντος ἢ ἐξ ἄλλης πράξεως, παραλείψεως ἢ συμβάντος διὰ τὸ ὁποῖον δυνάμις ἢ πολιτικὸν προσωπικὸν εἶναι κατὰ νόμον ὑπεύθυνος, ἐφ' ὅσον ἡ ζημία προσεκήθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους διαμονῆς εἰς τρίτα πρόσωπα ἐκτὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, θά διακανονίζονται ὑπὸ τοῦ Κράτους διαμονῆς κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας διατάξεις.

(α) Αἱ περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις θά ὑποβάλλονται, θά ἐξετάζονται καὶ θά διακανονίζονται ἢ θά ἐπιδικάζονται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς τοὺς διέποντας τὰς ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως, τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς δράσεως τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐνόπλων δυνάμεων.

(β) Τὸ Κράτος διαμονῆς δύναται νὰ διακανονίσῃ πᾶσαν τοιαύτην ἀπαίτησιν καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ συμφωνηθέντος ἢ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ, θά ἐκτελεθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους διαμονῆς εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ νόμισμα.

(γ) Ἡ καταβολὴ ἀποζημιώσεως ἢ γενομένη βάσει συμφωνίας ἢ ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τοῦ Κράτους διαμονῆς ἢ ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τούτου ἢ ἀπορρίψασα τὴν αἴτησιν ἀποζημιώσεως, θά εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ συμβαλλόμενα μέρη καὶ θά ἀποτελῇ δι' αὐτὰ δεδικασμένον.

(δ) Πᾶσα ἀποζημιώσις καταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ Κράτους διαμονῆς θά φέρηται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν προελεύσεως ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ μετὰ προτάσεως κατανομῆς, συμφώνως πρὸς τὰ κατωτέρω ἐδάφια (ε) (I), (II) καὶ (III). Ἐὰν δὲν ληφθῇ ἀπάντησις ἐντὸς διμήνου ἢ πρότασις κατανομῆς θεωρεῖται ὡς γενομένη ἀποδεκτὴ.

(ε) Τὰ ἔξωδα τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἰκανοποιήσεως αἰτήσεων ἀποζημιώσεως, συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια καὶ πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου θά κατανεμῶνται μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὡς ἑξῆς :

(I) Ὅταν ἐν καὶ μόνον Κράτος προελεύσεως εἶναι ὑπεύθυνον, τὸ καταβληθὲν ποσὸν καταλογίζεται κατὰ 25 0/0 εἰς τὸ Κράτος διαμονῆς καὶ κατὰ 75 0/0 εἰς τὸ Κράτος προελεύσεως.

(II) Ὅταν πλείονα τοῦ ἐνὸς Κράτη προελεύσεως εἶναι ὑπεύθυνα τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως βαρύνει αὐτὰ ἐξ ἴσου. Ἐν τούτοις τὸ Κράτος διαμονῆς, ἐὰν δὲν εἶναι ἐκ τῶν ὑπευθύνων Κρατῶν, θά συνεισφέρει ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἡμισυ τῆς συνεισφορᾶς ἐκάστου Κράτους προελεύσεως.

(III) Ὅταν ἡ ζημία ἔχει προξενηθῆ ὑπὸ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποδοθῇ αὕτη εἰδικώτερον εἰς μίαν ἢ εἰς περισσοτέρας ἐξ αὐτῶν, τὸ καταβληθὲν ποσὸν θά κατανεμηθῇ ἐξ ἴσου μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Συμβαλλομένων Μερῶν. Ἐν τούτοις τὸ Κράτος διαμονῆς, ἐὰν δὲν εἶναι ἐκ τῶν Κρατῶν τῶν ὁποίων αἱ ἐνόπλοι δυνάμεις ἐπροξένησαν τὴν ζημίαν, θά συνεισφέρει τὸ ἡμισυ τῆς συνεισφορᾶς ἐκάστου Κράτους προελεύσεως.

(IV) Τὸ Κράτος διαμονῆς θ' ἀποστέλλῃ ἀνὰ ἐξάμηνον εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη προελεύσεως κατάστασιν τῶν καταβληθέντων παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας ποσῶν, μετὰ αἰτήσεως ἐξορλήσεως διὰ τὰς περιπτώσεις, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἡ προταθεῖσα κατανομή κατὰ ποσοστὰ ἐγένετο ἀποδεκτὴ. Ἡ ἐξόρλησις λαμβάνει χώραν ἐντὸς τῶν βραχυτάτων δυνατῶν προθεσμιῶν εἰς τὸ νόμισμα τοῦ Κράτους διαμονῆς.

(ζ) Εἰς ἅς περιπτώσεις ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων (β) καὶ (ε) τῆς παρούσης παραγράφου ἤθελε βαρύνει ὑπερβολικῶς Συμβαλλόμενον τι Μέρος, τοῦτο δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ ὅπως ὀρίσῃ ἄλλην διευθέτησιν.

(η) Μέλος δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ δὲν θά ὑπόκειται εἰς τὴν διαδικασίαν ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκδοθείσης εἰς βάρος αὐτοῦ ἐν τῷ Κράτει διαμονῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὑποθέσεως προκυψάσης ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὑπηρεσιακοῦ του καθήκοντος.

(θ) Ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς τὸ ἐδάφιον (ε) τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀπαιτήσεων καλυπτομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀπαιτήσεων σχετιζομένων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως πρὸς τὸν πλοῦν ἢ τὴν ἐκμετάλλευσιν πλοίου ἢ τὴν φόρτωσιν, μεταφορὰν ἢ ἐκφόρτωσιν φορτίου, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτήσεων διὰ θάνατον ἢ σωματικὴν βλάβην ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Αἱ ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως κατὰ μελῶν ἐνόπλου δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ, αἱ προκύπτουσαι ἐκ παρανόμων πράξεων ἢ παραλείψεων αὐτῶν, ἐντὸς τοῦ Κράτους διαμονῆς, μὴ γενομένων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας θά ρυθμίζονται ὡς ἀκολουθῶς :

(α) Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς θά ἐξετάζουσι τὴν περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησιν καὶ θά ὑπολογίζουσι κατὰ τὸ ὅσον δίκαιον καὶ ὀρθρὸν τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸν αἰτοῦντα ἀποζημιώσιν λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν ἅλα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν περιστατικά, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ζημιωθέντος προσώπου, θά καταρτίζουσι δὲ ἐκθεσιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως.

(β) Ἡ ἐκθεσις αὕτη θ' ἀποστέλληται εἰς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους προελεύσεως, αἱ ὁποῖαι τότε θ' ἀποφασίζουσι ἀνεὺ ἀναβολῆς ἐὰν θά προσφέρωσι χαριστικὴν ἀποζημιώσιν ἐν καταπρατικῇ δὲ περιπτώσει μέχρι ποίου ποσοῦ.

(γ) Ἐὰν προταθῇ χαριστικὴ καταβολὴ ἀποζημιώσεως, ἡ πρότασις δὲ αὕτη γίνηται δεκτὴ παρὰ τοῦ δικαιούχου ὡς ἰκανοποιούσα πλήρως τὴν ἀπαίτησίν του, αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως θά καταβάλλουσι τὸ ποσὸν καὶ θά πληροφροῦν τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους διαμονῆς περὶ τῆς ἀποφάσεώς των καὶ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ.

(δ) Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου οὐδόλως θίγουσι τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους διαμονῆς ὅπως ἐπιληφθεῖν ἀγωγῆς ἐναντίον μέλους δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει καταβληθῆ ἀποζημιώσις ἰκανοποιούσα πλήρως τὴν ἀπαίτησιν.

7. Αἱ ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως αἱ προκύπτουσαι ἐκ τῆς ἀνεὺ ἀδείας χρήσεως οἰουδήποτε ὀχήματος τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ Κράτους προελεύσεως, θά ρυθμίζονται συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἡ δυνάμις ἢ τὸ πολιτικὸν προσωπικὸν τυγχάνουσι κατὰ νόμον ὑπεύθυνα.

8. Ἄν γεννηθῇ ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἐὰν ἡ παράνομος πράξις ἢ ἡ παράλειψις μέλους τινὸς δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας

ἢ περὶ τοῦ ἐὰν ἡ χρῆσις ὀχήματος ἀνήκοντος εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τοῦ Κράτους προελεύσεως ἐγένετο ἄνευ ἀδείας, ἢ ὑπόθεσις θὰ παραπέμπηται εἰς δικαιοσύνην, διοριζόμενον συμφωνῶνως πρὸς τὴν παράγραφον 2 (β) τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὃ ὁποῖος ἀπορρατίζει ἀνεκκλήτως ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης.

9. Ἐξαίρεσει τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 5 (η) τοῦ παρόντος ἄρθρου διαλαμβανόμενων, τὸ Κράτος προελεύσεως δὲν θ' ἀξιῶσι, ἐξαίρεσιν μελῶν δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ἐκ τῆς δωσιδικίας τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους διαμονῆς ἐπὶ ὑποθέσεων ἀστικοῦ δικαίου.

10. Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως καὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς θὰ συνεργάζωνται διὰ τὴν συλλογὴν ἀποδεικτικῶν στοιχείων πρὸς ἐξασφάλισιν δικαίας ἐξετάσεως καὶ ἐκδικάσεως ἀπαιτήσεων ἀποζημιώσεως, αἱ ὁποῖαι ἐνδιαφέρουν τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἄρθρον 9.

1. Τὰ Μέλη δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα πρόσωπα θὰ δύνανται νὰ προμηθεύωνται ἐπιτοπίως τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν προσωπικὴν αὐτῶν κατανάλωσιν εἶδη, ὡς καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῶν ὁποίων ἔχουν ἀνάγκην, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς καὶ οἱ ὑπῆκοοι τοῦ Κράτους διαμονῆς ὄρους.

2. Τὰ εἶδη ἐπιτοπίας προελεύσεως τὰ ἀναγκαιούνητα διὰ τὴν συντήρησιν δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ θ' ἀγοράζωνται κανονικῶς μέσῳ τῶν Ἀρχῶν αἵτινες προμηθεύονται τοιαῦτα εἶδη διὰ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τοῦ Κράτους διαμονῆς. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἀποφευχθοῦν δυσμενεῖς συνέπειαι ἐκ τοιούτων ἀγορῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ Κράτους διαμονῆς, αἱ ἀρμόδιοι ὑπηρεσίαι τοῦ κράτους τούτου θὰ ὑποδεικνύουν, ὡς αἰεὶ παρὶσταται ἀνάγκη, τὰ εἶδη τῶν ὁποίων ἢ προμήθεια θὰ ἔδει νὰ περιορισθῇ ἢ νὰ ἀπαγορευθῇ.

3. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν ἰσχύϊ συμφωνιῶν ἢ τῶν εἰς τὸ μέλλον ἐνδεχομένως συναφθησομένων μεταξὺ ἐξουσιοδοτημένων ἀντιπροσώπων τῶν Κρατῶν διαμονῆς καὶ προελεύσεως, αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς θὰ εἶναι ἀποκλειστικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν λήψιν τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων, ὥστε νὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ τὰ κτίρια καὶ αἱ ἐκτάσεις γῆς τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην, ὡς καὶ αἱ συναφεῖς διευκολύνσεις καὶ ὑπηρεσίαι. Αἱ συμφωνίαι καὶ τὰ μέτρα ταῦτα δέον ν' ἀναποκρίνωνται κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τοὺς ἀφορῶντας τὸν στρατωνισμόν καὶ τὴν στέγασιν παρομοίου προσωπικοῦ τοῦ Κράτους διαμονῆς. Ἐλλείψει εἰδικῆς ἀντιθέτου συμφωνίας, τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αἱ πράκτυται ἐκ τῆς κατοχῆς ἢ χρησιμοποίησεως κτιρίων, ἐκτάσεων γῆς, εὐκολιῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, θὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Κράτους διαμονῆς.

4. Αἱ εἰς ἐργατικὰς χεῖρας τοπικαὶ ἀνάγκαι δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ θὰ ἱκανοποιῶνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν καὶ αἱ ἀνάλογοι ἀνάγκαι τοῦ Κράτους διαμονῆς καὶ διὰ τῆς συμπαραστάσεως τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ μέσῳ τῶν γραφείων ἐργασίας. Οἱ ὄροι ἀπασχολήσεως καὶ ἐργασίας καὶ ἰδιαιτέρως τὰ ἡμερομίσθια, αἱ πρόσθετοι ἀμοιβαὶ καὶ αἱ συνθῆκαι προστασίας τῶν ἐργαζομένων ρυθμίζονται συμφωνῶνως πρὸς τὴν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν τοῦ Κράτους διαμονῆς. Ἐργάται χρησιμοποιοῦμενοι ὑπὸ δυνάμεως ἢ ὑπὸ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς μέλη τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ.

5. Ἐὰν αἱ εἰς τὸν τόπον τῆς σταθμεύσεως δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ διαθέσιμοι ἰατρικαὶ καὶ ὀδοντιατρικαὶ ὑπηρεσίαι τυγχάνουσιν ἀνεπαρκεῖς, τὰ μέλη τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα πρόσωπα δύνανται νὰ τύχουν ἰατρικῆς καὶ ὀδοντιατρικῆς περιθάλψεως περιλαμβανομένης καὶ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν εἰς νοσοκομεῖον ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους ὅς ὅς καὶ τὸ ἀνάλογον προσωπικῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς.

6. Τὸ Κράτος διαμονῆς θὰ ἐξετάζη εὐμενεῖς τὰς αἰτήσεις παροχῆς ταξιδιωτικῶν διευκολύνσεων καὶ ἐκπτώσεων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων εἰς τὰ μέλη ἐνόπλου δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ. Αἱ διευκολύνσεις καὶ αἱ ἐκπτώσεις θ' ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

7. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν εἰδικῶν ἢ γενικῶν οικονομικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν αἱ εἰς τοπικὸν νόμισμα πληρωμαὶ δι' ἀγαθὰ, καταλύματα καὶ ὑπηρεσίας παρεχομένης βάσει τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη, 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου, θὰ διενεργοῦνται ταχέως ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς δυνάμεως.

8. Ἡ δύνμηις, τὸ πολιτικὸν προσωπικόν, τὰ μέλη αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα πρόσωπα, οὐδεμιᾶς θὰ τυγχάνουν βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τέλη ἢ φόρους ἐπιβαλλομένους ἐπὶ ἀγορῶν ἀγαθῶν καὶ παροχῆς ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἢ ἐντὸς τοῦ Κράτους διαμονῆς ἐπιβολὴ φόρου τινὸς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ τόπου διαμονῆς ἢ τῆς κατοικίας τοῦ φορολογουμένου, ὁ χρόνος καθ' ὃν μέλος δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ εὐρίσκειται ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους τούτου μόνον ὡς ἐκ τῆς ιδιότητός του ὡς μέλους τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ, δὲν θὰ θεωρῆται ὡς χρόνος διαμονῆς ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω Κράτους ἢ ὡς δημιουργῶν ἀλλαγὴν διαμονῆς ἢ κατοικίας δι' ὅτι, ἀφορᾷ τὴν τοιαύτην φορολογίαν. Τὰ μέλη δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ θ' ἀπαλλάσσωνται ἐν τῷ Κράτει διαμονῆς παντὸς φόρου ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ ἐν γένει ἀποδοχῶν τῶν καταβαλλομένων αὐτοῖς ὡς ἐκ τῆς ιδιότητός των ταύτης ὑπὸ τοῦ Κράτους προελεύσεως ἢ ἐπὶ ἀντικειμένων κινήτης ιδιοκτησίας ἀνηκόντων εἰς αὐτὰ καὶ εὐρίσκομένων ἐν τῷ Κράτει διαμονῆς ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον λόγῳ τῆς προσκαίρου ἐκεῖ παρουσίας των.

2. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει, δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, μέλος δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ θ' ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τοὺς φόρους οἵτινες ἐπιβάλλονται δι' ἐπικερδεῖς ἐπιχειρήσεις, ἀσκηθείσας ἐντὸς τοῦ Κράτους διαμονῆς, ξένας πρὸς τὴν ιδιότητά του ὡς μέλους τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ. Ἐξαίρεσει τοῦ μισθοῦ, τῶν ἐν γένει ἀποδοχῶν καὶ τῶν ἀντικειμένων κινήτης ιδιοκτησίας περὶ ὧν ἡ πρώτη παράγραφος, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου κατ' οὐδὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων εἰς τοὺς ὁποίους ὑποβάλλεται μέλος δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ, δυνάμει τῶν νόμων τοῦ Κράτους διαμονῆς ἔστω καὶ ἂν θεωρῆται ὡς ἔχον τὴν διαμονὴν ἢ τὴν κατοικίαν τῶν ἐκτὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους τούτου.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπὶ τῶν «δασμῶν» ὡς καθορίζονται οὗτοι εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ ἄρθρου 11.

4. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ ἐκφρασις «μέλος δυνάμεως» δὲν θὰ περιλαμβάνη πρόσωπα ἔχοντα τὴν ὑπηκοότητα τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 11.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ρητῶν περὶ τοῦ ἀντιθέτου διατάξεων τῆς παρουσίας συμφωνίας, τὰ μέλη δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα πρόσωπα ὑπόκεινται εἰς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς οἵτινες ἐφαρμόζονται ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς. Εἰδικώτερον αἱ Τελωνειακαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς ἔχουν τὸ δικαίωμα ἐλέγχου, ὑπὸ τοὺς γενικοὺς ὄρους τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῆς νομοθεσίας καὶ τῶν κανονισμῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς, τῶν μελῶν δυνάμεως ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενων προσώπων, τῶν ἀποσκευῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὀχημάτων των. Ὡσαύτως ἔχουν δικαίωμα κατασχέσεως διαφόρων εἰδῶν συμφωνῶνως πρὸς τὴν ὡς ἄνω νομοθεσίαν καὶ κανονισμοὺς.

2.—(α) Ἡ προσωρινὴ εἰσαγωγὴ καὶ ἐπανεξαγωγὴ τῶν ὑπηρεσιακῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς δύνμηιν ἢ πολιτικὸν προσωπικόν ἐπιτρέπεται ἐλευθέρῳ δασμῶν ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τριπτύχου κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τὸ προσηρημένον εἰς τὴν παρούσαν συμφωνίαν.

(β) Ἡ προσωρινὴ εἰσαγωγὴ ὀχημάτων μὴ κινουμένων αὐτοδυνάμει διενεργεῖται ὑπὸ τοὺς ὄρους τοὺς καθοριζομένους εἰς τὴν παράγραφον 4 ἢ δὲ ἐπανεξαγωγὴ αὐτῶν ὑπὸ τοὺς ὄρους τοὺς καθοριζομένους ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

(γ) Τὰ στρατιωτικά ὄχηματα δυνάμει ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ἀπαλλάσσονται παντός τέλους κυκλοφορίας.

3. Τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα ἐντὸς φακέλλου φέροντος ἐπίσημον σφραγίδα δὲν ὑπόκεινται εἰς τελωνειακὸν ἔλεγχον. Οἱ ταχυδρόμοι οἱ ἐκτελοῦντες τὴν μεταφορὰν τοιούτων ἐγγράφων, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν τυγχάνῃ ἢ ἰδιότης των, δέον νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι μὲ ἀτομικὸν φύλλον πορείας, χορηγούμενον κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ III (3) παράγραφος 2 (β). Τὸ φύλλον πορείας δέον ν' ἀναφέρῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ φακέλλου καὶ νὰ πιστοποιῇ ὅτι οὗτος περιέχει ἀποκλειστικῶς ἐπίσημα ἔγγραφα.

4. Δύναμις τις δύναται νὰ εἰσάγῃ ἀτελῶς τὸ ὑλικὸν αὐτῆς ὡς καὶ λογικὰς ποσότητας προμηθειῶν ἐφοδίων καὶ ἄλλων ἐμπορευμάτων προοριζομένων διὰ τὴν ἀποκλειστικὴν τῆς δυνάμειος ταύτης χρῆσιν ὡς ἐπίσης καὶ, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ Κράτους διαμονῆς, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐξαρτωμένων ἐξ αὐτῶν προσώπων. Ἡ ἀτελής αὕτη εἰσαγωγή θὰ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς εἰς τὸ Τελωνεῖον Εἰσόδου καταθέσεως, πλὴν τῶν συμφωνηθησομένων τελωνειακῶν ἐγγράφων, ἐνὸς πιστοποιητικοῦ οὕτινος τὸ περιεχόμενον θὰ καθορισθῇ ἀπὸ συμφώνου μεταξὺ τῶν Κρατῶν διαμονῆς καὶ προελεύσεως. Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο θὰ ὑπογράφηται ὑπὸ ἐξουσιοδοτημένου πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Κράτους προελεύσεως προσώπου. Ὁ διορισμὸς τοῦ πρόσωπου τοῦ ἐξουσιοδοτημένου νὰ ὑπογράψῃ τὰ πιστοποιητικὰ ὡς καὶ ὑποδείγματα τῆς ὑπογραφῆς του καὶ τῶν χρησιμοποιηθησομένων σφραγίδων θ' ἀποστέλλονται εἰς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους διαμονῆς.

5. Μέλος δυνάμειος ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ θὰ δύναται κατὰ τὸν χρόνον τῆς πρώτης ἀφίξεώς του πρὸς ἀνάληψιν ὑπηρεσίας εἰς τὸ Κράτος διαμονῆς ἢ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πρώτης ἀφίξεως οἰουδήποτε ἐξαρτωμένου ἐξ αὐτοῦ προσώπου ἐρχομένου πρὸς συνάντησίν του νὰ εἰσάγῃ τὰς ἀποσκευὰς καὶ τὴν οἰκοσκευὴν του ἀπηλλαγμένους δασμῶν διὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του.

6. Τὰ μέλη δυνάμειος ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ θὰ δύναται νὰ εἰσάγουν, προσωρινῶς ἄνευ καταβολῆς δασμῶν, τὰ διὰ κινητῆρος ἐφωδιασμένα ἰδιωτικὰ τῶν ὀχημάτων τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν προσωπικὴν αὐτῶν χρῆσιν ἢ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων προσώπων. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν συνεπάγεται τὴν ὑποχρέωσιν ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν καταβλητέων τελῶν διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ὀχημάτων χρῆσιν τῶν ὁδῶν.

7. Αἱ μὴ προοριζόμεναι διὰ τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν δυνάμειος ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ εἰσαγωγαί, αἱ διενεργούμεναι ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς δυνάμειος ὡς καὶ αἱ εἰσαγωγαί αἱ διενεργούμεναι ὑπὸ τῶν μελῶν ἐνόπλου δυνάμειος ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς παραγράφους 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν ἀπαλλάσσονται, δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπὸ δασμῶν ἢ ἄλλας διατυπώσεις.

8. Τὰ ἀτελῶς εἰσχυθέντα εἶδη κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ὡς ἄνω παραγράφων 2 (β), 4, 5 ἢ 6 :

α) Θὰ δύναται νὰ ἐπανεξυχθῶσιν ἐλευθέρως ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι διὰ τὰ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 4 εἰσχυθέντα εἶδη θὰ προσάγῃται εἰς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τὸ συμφώνως πρὸς τὴν αὐτὴν παράγραφον ἐκδοθὲν πιστοποιητικόν. Εἰς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα ὅπως ἐξακριβώνουν ἐὰν τὰ ἐπανεξυχθέντα εἶδη εἶναι τὰ ἐν τῷ πιστοποιητικῷ περιγραφόμενα καὶ ἐὰν ἔχουν πραγματικῶς εἰσχυθῆ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν παραγράφων 2 (β), 4, 5 ἢ 6, ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων.

(β) Κανονικῶς δὲν θὰ δύναται νὰ διατεθῶσιν ἐν τῷ Κράτει διαμονῆς διὰ πωλήσεως ἢ δωρεᾶς. Ἐν τούτοις εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις ἢ τοιαύτη διάθεσις θὰ δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ἐπιβαλλομένους ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς (ὡς ἐπὶ παραδείγματι πληρωμῆ τῶν δασμῶν καὶ φόρων καὶ συμμόρφωσις πρὸς τοὺς ἐμπορικὸς καὶ συναλλαγματικὸς περιορισμούς).

9. Ἀγαθὰ ἀγοραζόμενα ἐντὸς τοῦ Κράτους διαμονῆς

θὰ δύναται νὰ ἐξαχθῶσιν μόνον συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους τούτου.

10. Εἰδικὰ μέτρα θὰ λαμβάνονται ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν διὰ τῶν συνόρων διέλευσιν κανονικῶς συγκεκροτημένων μονάδων ἢ σχηματισμῶν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ ἀρμοδίαι Τελωνειακαὶ Ἀρχαὶ θὰ ἔχουν ἐκ τῶν προτέρων δεόντως εἰδοποιηθῆ.

11. Εἰδικὰ μέτρα θὰ λαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Κράτους διαμονῆς ἵνα τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν χρῆσιν τῶν στρατιωτικῶν ὀχημάτων, ἀεροσκαφῶν καὶ σκαφῶν δυνάμειος ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ, καύσιμα ἔλαια καὶ λιπαντικά, παραδίδονται ἀπηλλαγμένα παντὸς δασμοῦ καὶ τέλους.

12. Κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν δέκα πρώτων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ λέξις «δασμὸς» σημαίνει τὸν τελωνειακὸν δασμὸν καὶ πάντα ἄλλον δασμὸν καὶ φόρον καταβαλλόμενον κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ τὴν ἐξαγωγὴν, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἐξαιρέσει τῶν φόρων καὶ τελῶν οἵτινες ἀποτελοῦν ἀμοιβὴν διὰ παρασχεθείσας ὑπηρεσίας.

Ἡ λέξις «εἰσαγωγή» περιλαμβάνει τὴν ἐννοίαν τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Τελωνείου ἢ ἄλλης ἀναλόγου τελωνειακῆς φυλάξεως ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ περὶ ὧν θὰ πρόκειται εἶδη δὲν παρήχθησαν οὔτε κατασκευάσθησαν ἐν τῷ Κράτει διαμονῆς.

13. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται οὐχὶ μόνον ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸ Κράτος διαμονῆς ἢ ἐξαγομένων ἐξ αὐτοῦ εἰδῶν ἀλλ' ὡσαύτως ἐπὶ τῶν διαμετακομιζομένων διὰ τοῦ ἐδάφους συμβαλλομένου τινὸς μέρους εἰδῶν. Ὡς ἐκ τούτου, ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἡ ἔκφρασις «Κράτος διαμονῆς» σημαίνει καὶ πᾶν συμβαλλόμενον μέρος διὰ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποῦ διαμετακομίζονται τὰ ἐμπορεύματα.

Ἄρθρον 12.

1. Πᾶσα τελωνειακὴ ἢ φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ ἢ διευκόλυνσις, προβλεπομένη ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως, δύναται νὰ χορηγηθῆ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς τηρήσεως ὁρισμένων ὄρων, τοὺς ὁποίους τυχόν αἱ Τελωνειακαὶ ἢ φορολογικαὶ Ἀρχαὶ ἤθελον θεωρήσει ἀνγκυαῖον νὰ ἐπιβάλλουν πρὸς πρόληψιν καταχρήσεων.

2. Αἱ ἀνωτέρω Ἀρχαὶ δύναται ν' ἀνηθοῦν οἰανδήποτε ἀπαλλαγὴν, ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης συμφωνίας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Κράτος διαμονῆς εἰδῶν παραγομένων ἢ κατασκευαζομένων ἐν αὐτῷ, ἐφ' ὅσον τὰ εἶδη ταῦτα ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ Κράτους τούτου εἴτε ἄνευ καταβολῆς εἴτε κατόπιν ἐπιστροφῆς εἰς τὸν ἐξαγωγέα τῶν καταβληθέντων δασμῶν ἢ φόρων οἵτινες θὰ εἶχον ἐπιβληθῆ ἐν τὰ εἶδη ταῦτα δὲν εἶχον ἐξχυθῆ ἀτελῶς. Εἶδη ἀπομακρυνόμενα ἐκ τελωνειακῆς ἀποθήκης θὰ θεωρῶνται ὡς εἰσχυθέντα ἐὰν ἐλογίζοντο ὅτι εἶχον ἐξχυθῆ ὡς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι εἶχον ἐναποτεθῆ εἰς τὴν ἀποθήκην.

Ἄρθρον 13.

1. Πρὸς πρόληψιν παραβάσεων τῶν τελωνειακῶν καὶ φορολογικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν αἱ Ἀρχαὶ τῶν Κρατῶν διαμονῆς καὶ προελεύσεως θ' ἀλληλοβοηθῶνται διὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐρευνῶν καὶ τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἀποδείξεων.

2. Αἱ Ἀρχαὶ δυνάμειος τινος θὰ παρέχουν πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν ἵνα τὰ εἰς κατάσχισιν ὑπὸ ἢ ἐν ὀνόματι τῶν τελωνειακῶν ἢ φορολογικῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς ὑποκείμενα εἶδη παραδίδονται εἰς τὰς Ἀρχὰς ταῦτα.

3. Αἱ Ἀρχαὶ δυνάμειος τινος θὰ παρέχουν πᾶσαν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμειος των βοήθειαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καταβολῆς τῶν ὑπὸ μελῶν τῆς δυνάμειος, τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ ἢ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων προσώπων ὀφειλομένων δασμῶν, φόρων καὶ προστίμων.

4. Στρατιωτικά ὄχηματα καὶ εἶδη ἀνήκοντα εἰς δυνάμειος ἢ πολιτικὸν προσωπικὸν αὐτῆς οὐχὶ δὲ εἰς τὰ καθ' ἕκαστον μέλη, κατασχόμενα ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς, ἐν περιπτώσει τελωνειακῆς ἢ φορολογικῆς παραβάσεως, θὰ παραδίδονται εἰς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχὰς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος δυνάμειος.

Ἄρθρον 14.

1. Δύναμις, πολιτικὸν προσωπικόν, μέλη αὐτῶν ὡς καὶ

ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα πρόσωπα, θὰ ὑπόκεινται πάντοτε εἰς τὰς διατάξεις ἐλέγχου συναλλάγματος τοῦ Κράτους προελεύσεως ὡς καὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς.

2. Αἱ ἐπιφορτισμέναι μὲ τὸν ἐλεγχον συναλλάγματος Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως ἢ τοῦ Κράτους διαμονῆς δύνανται νὰ ἐκδίδουν εἰδικούς κανονισμούς ἔχοντας ἐφαρμογὴν ἐπὶ δυνάμεώς τινος ἢ πολιτικοῦ προσωπικοῦ, τῶν μελῶν αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων προσώπων.

Ἄρθρον 15.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου τούτου ἢ παροῦσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἐν περιπτώσει ἐχθροπραξιῶν συνεπαγομένων τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ. Ἐν τούτοις αἱ ἐν τοῖς παραγράφοις 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 8 διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὸν διακανονισμόν τῶν ἀπαιτήσεων ἀποζημιώσεως δὲν θὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ πολεμικῶν ζημιῶν. Ἐπίσης αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἰδίᾳ δὲ αἱ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 7, θ' ἀναθεωρηθῶν ἀμέσως ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Συμβαλλομένων Μερῶν τὰ ὅποια θὰ δύνανται ν' ἐπιφέρουν εἰς αὐτὰς τὰς τροποποιήσεις ἃς ἤθελον κρίνει ἐπιθυμητὰς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεταξὺ αὐτῶν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως.

2. Ἐν περιπτώσει τοιούτων ἐχθροπραξιῶν ἕκαστον Συμβαλλόμενον Μῆρος ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐφαρμογὴν οἰασδήποτε διατάξεως τῆς Συμβάσεως, καθ' ὅσον τὸ ἀφορᾷ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ εἰδοποιήσῃ τὰ λοιπὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἐξήκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναστολῆς. Ἐὰν ἀσκηθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ συσχεφθῶν ἀμέσως πρὸς ἐπίτευξιν συμφωνίας ἐπὶ καταλλήλων διατάξεων πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀνασπασθέντων.

Ἄρθρον 16.

Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ρυθμίζεται διὰ διαπραγματεύσεων μεταξὺ αὐτῶν ἄνευ προσφυγῆς εἰς οἰανδήποτε ἐξωτερικὴν δικαιοδοσίαν. Ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἡ παρούσα Σύμβασις προβλέπει ρητῶς περὶ τοῦ ἀντιθέτου, αἱ διαφοραὶ αἱ μὴ δυνάμεναι νὰ διευθετηθῶσι δι' ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων θὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

Ἄρθρον 17.

Ἐκαστον Συμβαλλόμενον Μῆρος δύναται ἀνά πᾶσαν στιγμὴν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν παντὸς ἄρθρου τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ἡ σχετικὴ αἴτησις θ' ἀπευθύνεται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ κυρωθῇ, τὰ δὲ ὄργανα κυρώσεως θὰ κατατεθοῦν τὸ ταχύτερον δυνατὸν παρὰ τῆ Κυβερνήσει τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἢ ὅποια θ' ἀνακοινώσῃ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καταθέσεως εἰς ἕκαστον ὑπογράψαν Κράτος.

2. Τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ὑπὸ τεσσάρων ἐκ τῶν ὑπογραψάντων Κρατῶν, κατάθεσιν τῶν ὀργάνων κυρώσεως ἢ Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ μεταξὺ αὐτῶν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ ὑπογράψαντα Κράτη ἢ παροῦσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατάθεσιν τοῦ ὀργάνου κυρώσεως.

3. Ἀφοῦ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἢ παροῦσα Σύμβασις θὰ εἶναι ἀνοικτὴ διὰ πᾶν Κράτος προσχωροῦν εἰς τὴν Βορειοατλαντικὴν Συνθήκην ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Συμβουλίου καὶ ὑφ' οὗς ὄρους ἤθελεν ἐνδεχομένως θέσει τοῦτο. Ἡ προσχώρησις συντελεῖται διὰ τῆς καταθέσεως ὀργάνου κυρώσεως παρὰ τῆ Κυβερνήσει τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἢ ὅποια ἀνακοινῶσι εἰς ἕκαστον ὑπογράψαν καὶ προσχωρήσαν Κράτος τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐν λόγῳ καταθέσεως. Ἡ παρούσα Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἐναντι παντὸς Κράτους ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου κατετέθη ὄργανον κυρώσεως τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καταθέσεως.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις δύναται νὰ καταγγελθῇ ὑπὸ

παντὸς Συμβαλλομένου Μέρους μετὰ παρέλευσιν τετραετίας ἀπὸ τῆς θέσεώς της ἐν ἰσχύϊ.

2. Ἡ καταγγελία τῆς Συμβάσεως ὑπὸ Συμβαλλομένου τινὸς Μέρους συντελεῖται διὰ γραπτῆς ἀνακοινώσεως ἀπευθυνομένης ὑπὸ τοῦ καταγγέλλοντος Μέρους πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἢ ὅποια εἰδοποιεῖ πάντα τὰ λοιπὰ Συμβαλλόμενα Μέρη περὶ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης καὶ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἐλήφθη.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταγγελίας ἀρχοῦνται ἐν ἔτος μετὰ τὴν λήψιν τῆς ὡς ἄνω ἀνακοινώσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐνιαυσίας ταύτης περιόδου ἢ Σύμβασις θὰ παύσῃ ἰσχύουσα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ καταγγείλαν Μῆρος, θὰ παραμείνῃ ὅμως ἐν ἰσχύϊ μεταξὺ τῶν λοιπῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις ἀφορᾷ μόνον τὸ Μητροπολιτικὸν ἔδαφος τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Ἐν τούτοις ἕκαστον Κράτος δύναται κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ὀργάνου κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως αὐτοῦ ἢ καὶ μεταγενεστέρως, νὰ δηλώσῃ δι' ἀνακοινώσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὅτι ἡ παρούσα Σύμβασις ἐπεκτείνεται καὶ εἰς ἅπαντα ἢ τινὰ τῶν ἐδαφῶν τῶν ὁποίων τὰς διεθνεῖς σχέσεις χειρίζεται τὸ Κράτος τοῦτο ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἐφ' ὅσον τὸ δηλοῦν Κράτος θεωρῇ τοῦτο ἀναγκαῖον δύναται, ἀνεξαρτήτως τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως, νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν σύναψιν εἰδικῶν συμφωνιῶν μετ' ἑκάστου τῶν Κρατῶν προελεύσεως.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὡς ἄνω διατυπώσεων ἢ παροῦσα Σύμβασις ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ τῶν ἐδαφῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ δηλώσει, τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν λήψιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τῆς δηλώσεως ταύτης ἢ τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν σύναψιν τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν ἢ τέλος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18, προτιμωμένης τῆς μεταγενεστέρως ἐξ ὅλων χρονολογίας.

3. Κράτος τὸ ὁποῖον προέβη εἰς τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ (2) προβλεπομένην δήλωσιν περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Συμβάσεως εἰς ἔδαφος διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπεύθυνον, δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν Σύμβασιν κεχωρισμένως διὰ τὸ ἔδαφος τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19.

Εἰς πίστωσιν τούτου οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Λονδίῳ τὴν 19ην Ἰουνίου 1951, εἰς τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν γλώσσαν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν εἰς ἕν πρωτότυπον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς θέλει διαθεῖσθαι κεκρωμένα ἀντίγραφα τῆς Συμβάσεως εἰς ὅλα τὰ ὑπογράψαντα ταύτην Κράτη.

Διὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου :

OBERT DE THIEUSIES

Διὰ τὸν Καναδᾶν :

L. D. WILGRESS

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Δανίας :

STEENSEN-LETH

Διὰ τὴν Γαλλίαν :

HERVE ALPHAND

Διὰ τὴν Ἰσλανδίαν :

GUNNLAUGER PETURSSON

Διὰ τὴν Ἰταλίαν :

A. ROSSI-LONGHI

Διὰ τὸ Μεγάλον Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου :

A. CLASEN

Διὰ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω-Χωρῶν :

A. W. L. TJARDA VAN. STARKEN BORGH-STACHOUWER

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Νορβηγίας :

DAG BRYN

Διὰ τὴν Πορτογαλίαν :

R. ENNES ULRICH

Ἡ Συμφωνία τυγχάνει ἐφαρμοστέα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἡπειρωτικῆς Πορτογαλίας ἐξαιρουμένων τῶν παρακειμένων νήσων καὶ τῶν υπερποντίων χωρῶν.

Διὰ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ

Βορείου Ἰρλανδίας :

HERBERT MORRISON

Διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς :

CHARLES M. SPOFFORD

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Χώρα Ὑπουργεῖον ἢ ἄλλη ἀρμοδία ὑπηρεσία.

ΤΡΙΠΤΥΧΟΝ

Ἰσχύει ἀπὸ ἕως
διὰ τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν εἰς
τῶν κάτωθι ὑπηρεσιακῶν ὀχημάτων:

Τύπος.

Ἀριθμὸς κυκλοφορίας..... Ἀριθμὸς κινήτηρος..

Ἀνταλλακτικὰ ἐλαστικά.

Μονίμως ἐγκατεστημένον ὕλικὸν Τηλεπικοινωνίας.

Ὄνομα καὶ ὑπογραφή τοῦ κατόχου τοῦ Τριπτύχου.

.....

Ἡμερομηνία ἐκδόσεως.

Ἐντολῆ τοῦ

.....

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΙ ΕΙΣΟΔΟΙ ΚΑΙ ΕΞΟΔΟΙ

Ὄνομα Λιμένος ἢ Τελωνειακοῦ Σταθμοῦ	Ἡμερομηνία	Ὑπογραφή καὶ σφρα- γὶς τοῦ Τελωνειακοῦ Ὑπαλλήλου
Ἐξοδος
Εἰσοδος
Ἐξοδος
Εἰσοδος
Ἐξοδος
Εἰσοδος
Ἐξοδος
Εἰσοδος

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο θὰ ἐκδίδεται εἰς τὴν γλώσσαν τοῦ Κράτους προελεύσεως ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν.

25 Αὐγούστου 1952.

Ἐντυπον NATO ὑπὸ στοιχεῖα
C-M (52) 63 Τελικόν

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περὶ τῆς προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Συμφωνίαν τὴν ὑπογραφεῖσαν μεταξὺ τῶν Μερῶν τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ τὴν ἀφορῶσαν τὸ νομικὸν καθεστῶς τῶν δυνάμεων τῶν.

(Ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τῆς 20ῆς Αὐγούστου 1952.)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν προσχωρήσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Συνθήκην τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ,

Λαβὸν ὑπὸ σημείωσιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τῆς Συμφωνίας μεταξὺ τῶν Μερῶν τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ τῆς ἀφορώσης τὸ Νομικὸν Καθεστῶς τῶν δυ-

νάμεων τῶν, ἧτις ὑπεγράφη ἐν Λονδίῳ τὴν 19ην Ἰουνίου 1951.

Προσκαλεῖ διὰ τῆς παρούσης τὰς Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας νὰ προσχωρήσουν εἰς τὴν Σύμβασιν τὴν ὑπογραφεῖσαν μεταξὺ τῶν Μερῶν τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, τὴν ἀφορῶσαν τὸ Νομικὸν Καθεστῶς τῶν δυνάμεων τῶν, ὅταν αὕτη τεθῆ ἐν ἰσχύϊ καὶ.

Συνιστᾷ ὅπως πρὸς ἀποφυγὴν τῆς παραγράφου 2 (ζ) τοῦ ἄρθρου 8 τῆς Συμφωνίας, τὰ προσχωροῦντα μέλη κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ὄργανου κυρώσεως θὰ ἀποδέχονται ὅπως παραιτοῦνται τῶν περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεων τῶν ὁσάκις ἢ ἐπενεχθεῖσα ζημίαι, κατὰ τὴν ὡς ἄνω διάταξιν, εἶναι μικρότερα τῶν:

Ἑλλάς Δρ. 21.000.000

Τουρκία..... Λ. Τ. 3.900

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Ἐπὶ τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος τῶν διεθνῶν στρατιωτικῶν Ἀρχηγείων τῶν ἐγκαθιδρυομένων συμφώνως πρὸς τὴν Συνθήκην τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

Τὰ Κράτη—Μέλη τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, τῆς ὑπογραφείσης ἐν Οὐάσιγκτῶν τὴν 4ην Ἀπριλίου τοῦ 1949,

Λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν ὅτι δύνανται νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῶν Διεθνῆ Στρατιωτικῶν Ἀρχηγείων διὰ χωριστῶν συμφωνιῶν συναπτομένων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Βορειαατλαντικοῦ Συμφώνου καὶ,

Ἐπιθυμοῦντα νὰ καθορίσωσι τὸ νομικὸν καθεστῶς τῶν ὡς ἄνω Ἀρχηγείων καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ὁσάκις ταῦτα εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς Βορειαατλαντικῆς Συμμαχίας,

Συμφωνήσαν τὸ παρὸν Πρόσθετον Πρωτόκολλον εἰς τὴν Συμφωνίαν τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Λονδίῳ τὴν 19ην Ἰουνίου 1951, τὴν ἀφορῶσαν τὸ νομικὸν καθεστῶς τῶν δυνάμεων τῶν.

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῷ παρόντι Πρωτόκολλῳ :

(α) «Συμφωνία» σημαίνει τὴν Συμφωνίαν ἧτις ὑπεγράφη ἐν Λονδίῳ τὴν 19ην Ἰουνίου 1951 ὑπὸ τῶν Κρατῶν—Μελῶν τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ καὶ ἧτις ἀφορᾷ τὸ νομικὸν καθεστῶς τῶν δυνάμεων τῶν.

(β) «Ἀνώτατον Ἀρχηγεῖον» σημαίνει τὸ Ἀνώτατον Ἀρχηγεῖον τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων ἐν Εὐρώπῃ, τὸ Ἀνώτατον Ἀρχηγεῖον τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων Ἀτλαντικοῦ ὡς καὶ οἰονδήποτε ἰσοδύναμον διεθνὲς στρατιωτικὸν ἀρχηγεῖον ὅπερ ἤθελεν ἐγκαθιδρυθῆ συμφώνως πρὸς τὴν Συνθήκην τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

(γ) «Συμμαχικὸν Ἀρχηγεῖον» σημαίνει πᾶν Ἀνώτατον Ἀρχηγεῖον καὶ πᾶν Διεθνὲς Στρατιωτικὸν Ἀρχηγεῖον ἐγκαθιδρυόμενον δυνάμει τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ καὶ ὑπαγόμενον ἀμέσως εἰς τι Ἀνώτατον Ἀρχηγεῖον.

(δ) «Συμβούλιον τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ» σημαίνει τὸ Συμβούλιον τὸ συσταθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ ἢ οἰονδήποτε ἐκ τῶν βοηθητικῶν αὐτοῦ ὀργάνων ὅπερ εἶναι ἐξουσιοδοτημένον νὰ ἐνεργῇ ἐν ὀνόματι τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἡ Συμφωνία θὰ ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν Συμμαχικῶν Ἀρχηγείων τῶν εὐρισκομένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Κρατῶν τῶν ὑπογραψάντων τὸ παρὸν Πρωτόκολλον, ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ πολιτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ προσωπικοῦ προσώπων, ὡς ταῦτα καθορίζονται εἰς τὰ ἐδάφια (α), (β) καὶ (γ) τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ὁσάκις τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος προσωπικὸν εὐρίσκεται ἐπὶ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐδαφῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῶν ἐξαρτωμένων προσώπων, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ συζύγου ἢ τοῦ γονέως αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Προκειμένου περὶ ἐφαρμογῆς τῆς Συμφωνίας ἐπὶ

τινος Συμμαχικοῦ Ἀρχηγείου αἱ ἐκφράσεις «δύναμις», «πολιτικὸν προσωπικὸν» καὶ «ἐξαρτώμενον πρόσωπον», ὅσκις συναντῶνται ἐν τῷ παρόντι ἔχουν τὴν κατωτέρω σημασίαν :

(α) «Δύναμις» σημαίνει τὸ εἰς τὰ Συμμαχικὰ Ἀρχηγεία ἀποσπώμενον προσωπικὸν ὅπερ ἀνήκει εἰς τὰς κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν ἢ ἀέρα δυνάμεις οἰουδήποτε τῶν Κρατῶν-Μερῶν τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

(β) «Πολιτικὸν Προσωπικὸν» σημαίνει τὸ πολιτικὸν προσωπικὸν τὸ ὁποῖον εἴτε (I) ἀποσπᾶται παρὰ τοῖς Συμμαχικοῖς Ἀρχηγείοις καὶ χρησιμοποιεῖται παρὰ τινος τῶν ἐνόπλων δυνάμεων οἰουδήποτε Κράτους - Μέλους τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ εἴτε (II) ἀνήκει εἰς ὠμισμένης κατηγορίας πολιτικὸν προσωπικὸν χρησιμοποιουμένου ὑπὸ τινος Συμμαχικοῦ Στρατηγείου συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ. Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦτο δὲν περιλαμβάνονται ἀπάτριδες ἢ ὑπήκοοι οἰουδήποτε Κράτους ὅπερ δὲν τυγχάνει μέλος τῆς Συνθήκης οὔτε ὑπήκοοι τοῦ Κράτους διαμονῆς ἢ πρόσωπα ἔχοντα ἐν αὐτῷ τὴν μόνιμον κατοικίαν των.

(γ) «Ἐξαρτώμενον πρόσωπον» σημαίνει τὴν σύζυγον ἢ τὸν σύζυγον μέλους δυνάμεως ἢ πολιτικὸν προσωπικὸν, ὡς ταῦτα καθωρίσθησαν εἰς τὰ ἐδάφια (α) καὶ (β) τῆς παρούσης παραγράφου, ἢ τὰ ἐξαρτώμενα ἐξ αὐτῶν τέκνα.

2. Τὰ Διεθνή Στρατηγεῖα θὰ θεωρῶνται «δύναμις» διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου II, τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου V, τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου VII, τῶν παραγράφων 2, 3, 4, 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου IX καὶ τοῦ ἄρθρου XIII τῆς Συμφωνίας.

Ἄρθρον 4.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ Συμμαχικὰ Ἀρχηγεία, τὸ προσωπικὸν των καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτώμενα πρόσωπα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται ἡ Συμφωνία συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αἵτινες παρέχονται ἢ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς Συμφωνίας εἰς τὸ Κράτος προελεύσεως ἢ τὰς Ἀρχάς αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, τὸ πολιτικὸν προσωπικὸν τοῦ ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα πρόσωπα ἀνατίθενται ἢ μεταβιβάζονται εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἀνώτατον Συμμαχικὸν Ἀρχηγεῖον ἢ τὰς ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένας Ἀρχάς, πλὴν τῶν κατωτέρω ἐξαιρέσεων :

(α) τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τῆς Συμφωνίας παρεχόμενον δικαίωμα εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχάς τοῦ Κράτους προελεύσεως ὅπως ἀσχοῦν ποινικὴν καὶ πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν μεταβιβάζεται εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχάς τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον τὴν στρατιωτικὴν νομοθεσίαν ὑπάγειται ὁ ἐνδιαφερόμενος.

(β) αἱ ὑποχρεώσεις, αἵτινες ἐπιβάλλονται ἐπὶ τοῦ Κράτους προελεύσεως ἢ ἐπὶ τῶν Ἀρχῶν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2, ὑπὸ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 3, ὑπὸ τῶν παραγράφων 5 (α) καὶ 6 (α) τοῦ ἄρθρου 7, ὑπὸ τῶν παραγράφων 9 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 8 καὶ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τῆς Συμφωνίας, βαρύνουν ταυτοχρόνως τὸ Συμμαχικὸν Ἀρχηγεῖον καὶ τὸ Κράτος, οὔτινος αἱ ἐνόπλιαι δυνάμεις ὡς καὶ μέλος ἢ ὑπάλληλος αὐτῶν ἢ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενον πρόσωπον εἶναι οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

(γ) διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν παραγράφων 2 (α) καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τοῦ ἄρθρου 14 τῆς Συμφωνίας, ἐν τῇ περιπτώσει τῶν μελῶν δυνάμεως τινος ἢ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων προσώπων, Κράτος προελεύσεως εἶναι τὸ Κράτος εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τοῦ ὁποῖου ἀνήκει τὸ Μέλος. Εἰς τὰς περιπτώσεις μελῶν πολιτικὸν προσωπικὸν ἢ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων προσώπων, Κράτος προελεύσεως εἶναι τὸ Κράτος ὑπὸ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ ὁποῖου χρησιμοποιεῖται τὸ μέλος τοῦτο.

(δ) αἱ ὑποχρεώσεις αἵτινες ἐπιβάλλονται εἰς τὸ Κράτος προελεύσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραγράφων 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 8 τῆς Συμφωνίας, βαρύνουν τὸ Κράτος ἐκεῖνο εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τοῦ ὁποῖου ἀνήκει τὸ πρόσωπον οὔτινος ἢ πράξις ἢ ἡ παράλειψις ἀπετέλεσαν τὴν αἰτίαν τῆς αἰτήσεως ἀποζημιώσεως, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει μέλους πολιτικὸν προσωπικὸν τὸ Κράτος ἐκεῖνο ὑπὸ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ

ὁποῖου χρησιμοποιεῖται τὸ ἐν λόγῳ μέλος ἢ ἐλλείψει τοῦτοῦ Κράτους τὸ Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον.

Διὰ τὴν ὑπόδειξιν δικιτητοῦ, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 8, τὰ δικαιώματα τοῦ Κράτους προελεύσεως ἀσχοῦνται τόσον ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου Συμμαχικοῦ Στρατηγείου, ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους ὅπερ βαρύνεται διὰ τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου καθοριζομένων ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 5.

Ἐκαστον μέλος Συμμαχικοῦ τινος Ἀρχηγείου θὰ ἔχη προσωπικὴν ταυτότητα ἐκδιδομένην ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου ἧτις θὰ ἀναγράφῃ τὸ ὄνοματεπώνυμον, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν τόπον γεννήσεως, τὴν ἐθνικότητα, τὸν βαθμὸν ἢ τὴν ιδιότητα, τὸν ἀριθμὸν μητρώου (ἐὰν ὑπάρχῃ) τὴν διάρκειαν ἰσχύος, ὅθ' ἐφέρῃ δὲ καὶ φωτογραφίαν. Ἡ ταυτότης δέον νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς ἐκάστην ζήτησιν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ βάσει τοῦ ἄρθρου 8 τῆς Συμφωνίας ἐπιβαλλομένη εἰς τὰ συμβαλλόμενα μέρη ὑποχρεώσεις παραιτήσεως ἀπὸ πάσης αἰτήσεως ἀποζημιώσεως ἐφαρμόζεται τόσον ἐπὶ τῶν Συμμαχικῶν Στρατηγείων ὅσον καὶ ἐπὶ παντὸς ἐνδιαφερομένου Κράτους-Μέρους τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 8 τῆς Συμφωνίας :

(α) Θεωροῦνται ὡς ἀνήκοντα εἰς τι συμβαλλόμενον Μέρος καὶ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν ἐνόπλων αὐτοῦ δυνάμεων ὅλα τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τὰ ἀνήκοντα εἰς τι Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον ἢ ὅλα τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα Κράτους-Μέρους τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τινος Συμμαχικοῦ Στρατηγείου.

(β) Θεωρεῖται ὡς ζημία προκληθεῖσα ὑπὸ μέλους τῶν ἐνόπλων δυνάμεων συμβαλλομένου τινὸς Μέρους ἢ ὑπὸ ὑπαλλήλου τῶν αὐτῶν δυνάμεων, πᾶσα ζημία ἧτις προεκλήθη ὑπὸ μέλους δυνάμεως ἢ πολιτικὸν προσωπικὸν ὡς ταῦτα καθορίζονται εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἢ ὑφ' οἰουδήποτε ἐτέρου ὑπαλλήλου συμβμαχικοῦ τινος Στρατηγείου.

(γ) Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τῆς Συμφωνίας, θὰ τυγχάνουν ἐφαρμογῆς καὶ ἐπὶ Συμμαχικοῦ τινος Στρατηγείου, θεωρουμένου ὡς «συμβαλλομένου Μέρους», κατὰ τοὺς ὅρους τῆς εἰρημένης παραγράφου.

3. Εἰς τὰς αἰτήσεις ἀποζημιώσεως ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 8 τῆς Συμφωνίας περιλαμβάνονται καὶ αἱ αἰτήσεις ἀποζημιώσεως (πλὴν τῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς συμβάσεως τινος καὶ ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται αἱ παράγραφοι 6 καὶ 7 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου) αἱ προκύπτουσαι ἐκ πράξεων ἢ παραλείψεων οἰουδήποτε ὑπαλλήλου Συμμαχικοῦ τινος Στρατηγείου ἢ ἐξ οἰασδήποτε ἄλλης πράξεως, παραλείψεως ἢ συμβάντος, ὧν τὴν εὐθύνην νομικῶς φέρει Συμμαχικὸν τι Στρατηγεῖον καὶ συνεπείᾳ τῶν ὁποίων προεκλήθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους διαμονῆς ζημία εἰς τρίτον ξένον πρὸς τὰ Μέρη τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἀπὸ τῆς φορολογίας ἀπαλλαγὴ, ἢ χορηγουμένη βάσει τοῦ ἄρθρου 10 τῆς Συμφωνίας εἰς τὰ μέλη δυνάμεως ἢ πολιτικὸν προσωπικὸν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μισθοὺς των καὶ τὰς ἐν γένει ἀποδοχὰς αὐτῶν, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προσωπικοῦ Συμμαχικοῦ τινὸς Στρατηγείου, ἐμπέτοντος εἰς τὰς κατηγορίας τὰς καθορισθείσας διὰ τῶν παραγράφων 1 (α) καὶ (β) (I) τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, τυγχάνει ἐφαρμογῆς ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ ἐν γένει ἀποδοχῶν αἵτινες καταβάλλονται αὐτοῖς ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως εἰς ἣν ἀνήκουν ἢ ὑπὸ τῆς ὁποίας χρησιμοποιοῦνται. Ἡ διὰ τῆς παρούσης παραγράφου χορηγουμένη ἀπαλλαγὴ δὲν ἀφορᾷ φόρον ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ μέλους ἐνόπλου δυνάμεως ἢ ὑπαλλήλου ὑπὸ τοῦ Κράτους οὔτινος τυγχάνει ὑπήκοος.

2. Οἱ ὑπάλληλοι Συμμαχικοῦ τινος Στρατηγείου οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τινα τῶν κατηγοριῶν τῶν καθορισθεισῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τῶν μισθῶν καὶ ἐν γένει ἀποδοχῶν των αἰ-

τινες καταβάλλονται αυτοῖς ὑπὸ τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγείου ἐν τῇ ιδιότητι των ὡς ὑπαλλήλων. Πᾶν Μῆρος τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου δύναται, πάντως, νὰ συνάψῃ Συμφωνίαν μετὰ τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγείου δυνάμει τῆς ὁποίας τὸ Μῆρος τοῦτο θὰ προσλαμβάνη καὶ θὰ τοποθετῆ εἰς τὸ Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον ἰδίους αὐτοῦ ὑπηκόους (ἐξαιρουμένων, ἐφ' ὅσον τὸ Μῆρος ἐπιθυμῆι τοῦτο, τῶν ὑπηκόων του τῶν μὴ ἐχόντων τὴν συνήθη αὐτῶν κατοικίαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὡς ἄνω Μέρους). Οἱ μισθοὶ καὶ ἐν γένει αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ οὗτω διοριζομένου προσωπικοῦ θὰ καταβάλλωνται ὑπὸ τοῦ διοριζόντος Κράτους ἐξ ἰδίων πόρων καὶ εἰς κλίμακα καθοριζομένην ὑπ' αὐτοῦ. Οἱ μισθοὶ οὗτοι καὶ ἀποδοχαὶ δύναται νὰ φορολογουῖνται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου Μέρους ἀλλὰ θὰ ἐξαιροῦνται τῆς ὑφ' οἰουδήποτε ἄλλου Μέρους ἐπιβαλλομένης φορολογίας. Ἐὰν συναφθῇ τοιαύτης φύσεως συμφωνία ὑφ' οἰουδήποτε Μέρους τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, αὕτη δὲ ἐν συνεχείᾳ ἤθελε τροποποιηθῆ ἢ καταγγελθῆ, τὰ Μέρη τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου δὲν θὰ εἶναι πλέον ὑποχρεωμένα, βάσει τῆς πρώτης διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου, νὰ ἐξαιροῦν ἀπὸ φορολογίαν τοὺς μισθοὺς καὶ τὰς ἀποδοχὰς τοὺς καταβαλλομένους εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῶν ὑπηκόους.

Ἄρθρον 8.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διευκολύνσεως τῆς ἐγκαταστάσεως κατασκευῆς, συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῶν Συμμαχικῶν Στρατηγείων ταῦτα ἀπαλλάσσονται ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ ἀπὸ τοὺς δασμοὺς καὶ τοὺς φόρους τοὺς σχετικούς πρὸς τὰς δαπάνας εἰς ἃς ὑποβάλλονται εἴτε πρὸς τὸ κοινὸν ἀμυντικὸν συμφέρον ἢ πρὸς ἐπίσημον καὶ ἀποκλειστικὸν αὐτῶν ὄφελος. Ἐκαστον Μῆρος τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου θὰ προβῆ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του λειτουργούντων Συμμαχικῶν Στρατηγείων διὰ τὴν σύναψιν Συμφωνίας πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

2. Τὰ Συμμαχικὰ Στρατηγεῖα ἀπολαοῦν τῶν δικαιωμάτων ἅτινα παρέχονται εἰς τινὰ δυνάμιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον XI τῆς Συμφωνίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς πάντοτε ὅρους.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου XI τῆς Συμφωνίας δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ὑπηκόων τοῦ Κράτους διαμονῆς, ἐκτὸς ἐὰν οἱ ὡς ἄνω ὑπῆκοοι ἀνήκουν εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις Μέρους τινὸς τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἄλλου πλὴν τοῦ Κράτους διαμονῆς. Ἡ ἐκφρασις «δασμοὶ καὶ φόροι» ὡς χρησιμοποιεῖται εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, δὲν περιλαμβάνει τοὺς φόρους τοὺς εἰσπραττομένους εἰς ἀνταμοιβὴν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἐξαιρέσει ἀντιθέτου ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ:

(α) Τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τὰ κτηθέντα διὰ διεθνῶν πόρων Συμμαχικοῦ τινος Στρατηγείου ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον παύουν νὰ ἀναγκαιοῦν εἰς τὸ Στρατηγεῖον, θὰ διατίθενται βάσει τῶν σχετικῶν κανονισμῶν τῶν ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ καὶ τὸ προϊόν τῆς τοιαύτης διαθέσεως θὰ κατανέμεται μεταξύ τῶν Μελῶν τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ ἢ θὰ φέρεται εἰς πίστωσιν αὐτῶν κατὰ τὸ ποσοστὸν τῶν συνεισφορῶν των εἰς τὰς δαπάνας ἐγκαταστάσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Στρατηγείου. Τὸ Κράτος διαμονῆς θὰ ἔχη προτεραιότητα διὰ τὴν ἀπόκτησιν πάσης οὕτω διατιθεμένης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀκινήτου περιουσίας ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ὑπ' αὐτοῦ προσφερόμενοι ὄροι δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερον συμφέροντες τῶν προσφερομένων ὑφ' οἰουδήποτε τρίτου.

(β) Ἐκτάσεις γῆς, οἰκήματα ἢ μόνιμοι ἐγκαταστάσεις, αἵτινες τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν Συμμαχικοῦ Στρατηγείου ὑπὸ τοῦ Κράτους διαμονῆς ἢ οὐδὲμιᾶς ἐπιβαρύνσεως διὰ τὸ Στρατηγεῖον (πλὴν τῆς ὀνομαστικῆς τοιαύτης) ἐφ' ὅσον παύουν νὰ ἀναγκαιοῦν εἰς τὸ Στρατηγεῖον θὰ ἐπιστρέφονται εἰς τὸ Κράτος διαμονῆς.

Πᾶσα ἐπὶ πλέον ἢ ἐπὶ ἔλαττον ἀξία τῶν ἀκινήτων τῶν διατεθέντων ὑπὸ τοῦ Κράτους διαμονῆς, ἥτις ἤθελε προκύψει ἐκ τῆς χρήσεώς των ὑπὸ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω Στρατηγείου, θὰ προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ (ὅπερ θὰ λαμβάνη ὑπ' ἑξίν πάντα ἐν προκειμένῳ ἐφαρ-

μόσιμον νόμον τοῦ Κράτους διαμονῆς) καὶ θὰ κατανέμεται μεταξύ τῶν Κρατῶν - Μελῶν τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ ἢ θὰ φέρεται εἰς πίστωσιν ἢ χρέεωσιν αὐτῶν κατὰ τὸ ποσοστὸν τῶν συνεισφορῶν των εἰς τὰς δαπάνας ἐγκαταστάσεως τοῦ Στρατηγείου.

Ἄρθρον 10.

Πᾶν Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον ἔχει ἰκανότητα δικαίου. Ἐχει ὡσαύτως δικαιοπρακτικὴν ἰκανότητα ὡς καὶ τὴν ἰκανότητα κήσεως καὶ ἀπαλλοτριώσεως. Πάντως τὸ Κράτος διαμονῆς δύναται νὰ ὑποβλήῃ τὴν ἄσκησιν τῆς τοιαύτης ἰκανότητος εἰς εἰδικὰς συμφωνίας συναπτομένας μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Συμμαχικοῦ Στρατηγείου ἢ παντὸς ὑποτεταγμένου Στρατηγείου ἐνεργοῦντος ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀνωτάτου τοιοῦτου.

Ἄρθρον 11.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τῆς Συμφωνίας ἐν Ἀνωτάτῳ Στρατηγεῖον δύναται νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίῳ ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος. Πάντως τὸ Κράτος διαμονῆς καὶ τὸ Ἀνωτάτῳ Στρατηγεῖον ἢ οἰουδήποτε ἐξουσιοδοτημένον ὑπ' αὐτοῦ ὑποτεταγμένον Στρατηγεῖον δύναται νὰ συμφωνήσῃν ὅτι τὸ Κράτος διαμονῆς θὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων του ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀνωτάτου Στρατηγείου δι' οἰουδήποτε διαδικαστικὴν ἐνέργειαν δι' ἣν τὸ Στρατηγεῖον εἶναι ἐνδιαφερόμενος.

2. Οὐδὲν μέτρον ἐκτελέσεως ὡς ἐπίσης οὐδὲν μέτρον κατασχέσεως ἢ δεσμεύσεως περιουσιακῶν στοιχείων ἢ κεφαλαίων οἰουδήποτε στρατηγείου δύναται νὰ ληφθῆ κατ' αὐτοῦ, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὰ μέτρα ταῦτα ἤθελον ἐφαρμοσθῆ διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου 6 (α) τοῦ ἄρθρου 7 καὶ τοῦ ἄρθρου 13 τῆς Συμφωνίας.

Ἄρθρον 12.

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διεθνoῦς προϋπολογισμοῦ τοῦ πᾶν Στρατηγείου δύναται νὰ κατέχη οἰασδήποτε φύσεως νόμισμα καὶ νὰ ἔχη λογαριασμοὺς εἰς οἰουδήποτε νόμισμα.

2. Τῇ αἰτήσει Συμμαχικοῦ τινος Στρατηγείου τὰ Μέρη τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου θὰ διευκολύνουν τὴν μεταφορὰν τῶν κεφαλαίων τῶν Στρατηγείων ἀπὸ χώρας εἰς χώραν καὶ τὴν μετατροπὴν οἰουδήποτε νομίσματος, κατεχομένου ὑπὸ τινος Στρατηγείου, εἰς οἰουδήποτε ἄλλο νόμισμα, ὡσάκις τοῦτο τυγχάνη ἀναγκαῖον πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Στρατηγείου.

Ἄρθρον 13.

Τὰ ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ ἐπίσημα ἔγγραφα Συμμαχικοῦ τινος Στρατηγείου τὰ φυλασσόμενα ἐντὸς τῶν οἰκημάτων τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τοῦ Στρατηγείου τούτου ἢ τὰ εὐρισκόμενα εἰς χεῖρας οἰουδήποτε δεόντως ἐξουσιοδοτημένου μέλους τοῦ Στρατηγείου θὰ εἶναι ἀπαρξίβιστα, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὸ Στρατηγεῖον ἤθελε παραιτηθῆ τῆς τοιαύτης ἀσυλίας. Τῇ αἰτήσει τοῦ Κράτους διαμονῆς καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ Ἀντιπροσώπου αὐτοῦ τὸ Στρατηγεῖον θὰ ἐλέγχει τὴν φύσιν τῶν ἐγγράφων, ἵνα ἐξακριβώσῃ ὅτι ταῦτα καλύπτονται ὑπὸ τῆς διὰ τῆς παρούσης παραγράφου καθιερωμένης ἀσυλίας.

Ἄρθρον 14.

1. Τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἢ τῆς Συμφωνίας δύναται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, νὰ ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ οἰουδήποτε Διεθνoῦς Στρατιωτικοῦ Ἀρχηγείου ἢ διεθνoῦς στρατιωτικῆς ὀργανώσεως (μὴ ἐμπιπτόντων εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων (β) καὶ (γ) τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου) ἐφ' ὅσον ἰδρύνονται εἰς ἐκτέλεσιν τῆς Βορειοατλαντικῆς Συμμαχίας.

2. Ὄταν ἰδρυθῆ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἀμυντικὴ Κοινότης, τὸ παρὸν πρωτοκόλλον θὰ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἀμυντικῶν Δυνάμεων τῶν ἀπεσπασμένων εἰς τι Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων προσώπων κατὰ τὸν χρόνον καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους οὓς ἤθελε καθορίσει τὸ Συμβούλιον τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα διαφορά μεταξύ Μερῶν τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἢ μεταξύ Μέρους καὶ Συμμαχικοῦ τινος Στρατηγείου ἐν

σχέσει πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου θὰ ρυθμίζηται διὰ διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν ἄνευ προσφυγῆς εἰς οἰανδήποτε ἐξωτερικὴν δικαιοδοσίαν. Ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων δι' ἃς ἔχει γίνῃ ρητὴ πρόβλεψις περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἐν τῷ παρόντι Πρωτοκόλλῳ ἢ ἐν τῇ Συμφωνίᾳ, αἱ διαφοραὶ αἰτινὲς δὲν καθίσταται δυνατόν νὰ ρυθμισθοῦν δι' ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων θὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

Ἄρθρον 16.

1. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ παρὸν Πρωτόκολλον, τὰ ἄρθρα 15 καὶ 17 ἕως 20 τῆς Συμφωνίας θὰ τυγχάνουν ἐφαρμογῆς ὡς ἐὰν ἀπετέλουν μέρος αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ὥστε τὸ Πρωτόκολλον νὰ δύναται ν' ἀνασταλῇ, ν' ἀναθεωρηθῇ, νὰ κυρωθῇ, νὰ ὑπογραφῇ, νὰ καταγγελλῇ ἢ νὰ ἐπεκταθῇ, συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἀνεξαρτήτως τῆς Συμφωνίας.

2. Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον δύναται νὰ συμπληρωθῆ διὰ διμερῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τοῦ Κράτους διαμονῆς καὶ Ἀνωτάτου τινὸς Στρατηγείου. Αἱ ἀρχαὶ Κράτους τινὸς διαμονῆς καὶ Συμμαχικόν τι Στρατηγείον δύναται νὰ συμφωνήσουν ὅπως τεθοῦν ἐν ἰσχύϊ διὰ διοικητικῶν μέτρων οἰαδήποτε διατάξεις τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἢ τῆς Συμφωνίας, ὧν τὸ Κράτος διαμονῆς ἤθελεν ἀποφασίσαι τὴν ἐφαρμογὴν, πρὸ τῆς κυρώσεως τοῦ Πρωτοκόλλου ἢ τῆς Συμφωνίας.

Εἰς πίστῳσιν τῶν ὁποίων οἱ κάτωθι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Παρισίοις τὴν 28ην Αὐγούστου 1952, εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ἐχόντων τὴν αὐτὴν ἰσχύϊν, εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς θέλει διαβιβάσει κεκυρωμένα ἀντίγραφα εἰς ὅλα τὰ Κράτη τὰ ὑπογράψαντα τὸ Πρωτόκολλον ἢ τὰ προσχωροῦντα εἰς αὐτό.

Διὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου:
ANDRE DE STAERCKE

Διὰ τὸν Καναδᾶν:
A. D. P. HEENEY

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Δανίας:
SANDAGER JEPPESEN

Διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς:
WILLIAM H. DRAPER, JR.

Διὰ τὴν Γαλλίαν:
HARVE ALPHAND

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος:
P. PIPINELIS

Διὰ τὴν Ἰσλανδίαν:
GUNNLAUGUR PETURSSON

Διὰ τὴν Ἰταλίαν:
A. ROSSI - LONGHI

Διὰ τὸ Μεγάλον Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου:
G. HEISBOURG

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Νορβηγίας:
S. CHR. SOMMERFELT

Διὰ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν:
A. W. L. TJARDA
VAN STARKENBORGH STACHOUWER

Διὰ τὴν Πορτογαλίαν:
H. CALDEIRA QUEIROZ

Διὰ τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας:
FR. HOYER MILLAR

Διὰ τὴν Τουρκίαν:
TAHA CARIN

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου διὰ τὴν ἀνάγερσιν διδαστηρίου τοῦ Γυμνασίου Λέρου.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1731) 1939 Α. Ν., περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων, ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29)30.4.1953 Β. Διατάγματος, 2) τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1850)1939, περὶ συστάσεως Ταμείου ἀναγέρσεως Διδαστηρίων, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 9 πρᾶξιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὴν συνῆρσιν αὐτοῦ τῆς 9 Ἰανουαρίου 1954, προτάει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐρησκευμάτων Ἰπουργῶν, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον, λίγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας ἤτοι πρὸς ἀνάγερσιν τοῦ διδαστηρίου τοῦ Γυμνασίου Λέρου, γηπέδον ἐκτάσεως 8141 μέτρων τετραγωνικῶν, ὡς τοῦτο εἰδικώτερον ἐμφαίνεται εἰς τὸ ἀπὸ 8.7.52 σχετικὸν κτηματολογικὸν διάγραμμα τοῦ Μηχανικοῦ Δημοσίων Ἔργων Γ. Ε. Σαρκετάκη, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ν, Ξ, Ο, Φ, Χ, Ψ, Ω, Σ, Υ, Τ, Κ, Ζ, Η, Α.

Ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω γηπέδου ἀξιοῦσι δικαιώματα κυριότητος οἱ Ἰάκ. Δ. Ἰωαννίδης, Κληρονόμοι Μαρίας συζ. Σταμ. Ἰωαννίδου ἐξ ἀδαιρέτου καὶ κληρονόμοι Νικ. Χαρχαῖη.

Ἡ ἐν λόγῳ ἀπαλλοτριώσις γίνεται ὑπὲρ τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου τοῦ Γυμνασίου Λέρου καὶ δαπάναις αὐτοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργῶν ἀνατίθειμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1954.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ Κ.Α.Π.
Α. ΕΥΤΑΣΙΑΣ Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(3)

Περὶ συμπληρώσεως τῆς συνθέσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Πρόνοιας καὶ Στεγάζσεως.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει: τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ἀπὸ 27)1-9)2)53 Β. Δ)τος «περὶ κωδικοποιήσεως διατάξεων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἀστῶν Προσφύγων Ν. 2044)52» ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 34) 1954 σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατίας ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

Εἰς τὸ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἀπὸ 27)1-9)2)53 Β.Δ)τος «περὶ κωδικοποιήσεως κλπ.» προβλεπόμενον Κεντρικὸν Συμβούλιον Πρόνοιας καὶ Στεγάζσεως προστίθεται ὡς τακτικὸν μέλος καὶ ὁ Δ)ντὴς Λογικῆς Κατοικίας τοῦ Ἰπουργείου Κοιν. Πρόνοιας ἢ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κοιν. Πρόνοιας Ἰπουργῶν ἀνατίθειμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Φεβρουαρίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

Περί υπαγωγής του Τζανείου Δημοτικού Νοσοκομείου Πειραιώς εις τὰς διατάξεις του Ν. Δ. 2592)53 «περί οργανώσεως τῆς Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως».

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν 1) τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2592)53 Ν. Δ. «περί οργανώσεως τῆς Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως», 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 9)15.1.54 πράξιν τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Τζανείου Δημοτικού Νοσοκομείου Πειραιώς καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 114)1954 γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ Τζανεῖον Νοσοκομεῖον Πειραιῶς ὑπάγεται ἐφεξῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2592)53 Ν. Δ. «περί οργανώσεως τῆς Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1954

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

Περί εύκολιών παρεχομένων κατὰ τὸ Ν. Δ. 2687)1953 εἰς ὑπὸ ναυπήγησιν φορτηγῶν πλοίων τῇ αἰτήσει τῆς TRANSOLAS COMPANIA NAVIERA S. A. καὶ τοῦ Ἀποστόλου Κιουζέ Πεζᾶ.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 παρ. 2 καὶ 3 καὶ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. Δ. 2687 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τοῦ Συνταγματοδότη, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον.

Ἐγκρίνεται ὅπως διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Κιουζέ Πεζᾶ καὶ τῆς Παναμαϊκῆς Ἐταιρείας TRANSOLAS COMPANIA NAVIERA S. A. ναυπηγούμενον εἰς τὰ ἐν SUNDERLAN τοῦ Ἡνωμ. Βασιλείου ναυπηγεῖα τῶν SHORT BROTHERS LIMITED OF PALLION πλοῖον, φέρων ἀριθμὸν ναυπηγήσεως 519, D. W. 10.000 τόννων, ὡς ἀνοικτὸν SHELTER DECK καὶ 11.750 τόννων ὡς κλειστὸν SHELTER DECK καὶ διὰ κλάσιν + 100 A I LLOYD ἰσχύσαν ἀπὸ τῆς νηολογήσεως τούτου ὡς Ἑλληνικοῦ τὰ κἀτωθί, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1954 αἰτήσιν τῶν πρᾶμνησθέντων:

α) Τὸ πλοῖον θεωρεῖται ὡς κεφάλαιον ἐξωτερικοῦ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ν. Δ. 2687 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ» τοῦ ὁποῦ ἡ ἀξία καθορισθῆσται κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραλαβῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ πλοιοκτητοῦ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συσταθεσμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας τῇ αἰτήσει τῶν πλοιοκτητῶν.

β) Ἡ νηολόγησις τοῦ πλοίου εἰς τὰ Ἑλληνικὰ νηολόγια ἔστω καὶ ἐὰν ἀνήκει τούτο εἰς τὴν Παναμαϊκὴν Ἐταιρείαν «TRANSOLAS COMPANIA NAVIERA S. A.».

γ) Ἡ ἐλευθέρωσις πώλησις καὶ ὑποθήκευσις τοῦ πλοίου, ἄνευ ἀδείας τῆς Διοικήσεως, πρὸς ἀλλοδαποὺς ἐθνικότητος μᾶς τῶν κάτωθι Χωρῶν ἢ Κρατῶν, ὡς καὶ ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀναφέρεται: Βορείου ἢ Νοτίου Ἀμερικῆς, Βρετανικῆς Σιμπολιτείας, Ἰταλίας, Τυρρκίας, Αἰγύπτου καὶ Λιβερίας.

δ) Ἡ ἐλευθέρωσις διάθεσις τοῦ εἰς συνάλλαγμα ἐξωτερικοῦ ἀντικείμενου τῆς πώλησεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἀτυχήματος ἢ τοῦ προίοντος τοῦ ἐπὶ ὑποθήκῃ θνησιμοῦ τοῦ πλοίου, ἄνευ τῆς ὑποχρέωσεως πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Χώραν τῶν εἰς συνάλλαγμα ἐξωτερικοῦ ἀντιστοίχων ποσῶν.

ε) Ἡ ἐλευθέρωσις διαχειρίσεως τῶν ἐσόδων τοῦ πλοίου ἄνευ οἰουδήποτε περιορισμοῦ.

στ) Ἡ καταβολὴ φόρου καὶ τελῶν μεταβιβάσεως εἰς περιπτώσει ἐκποίησεως τοῦ πλοίου, ὀλοκλήρου ἢ ἰσχυρῶν μεριδίου τούτου, εἰς Ἑλλήνας ἢ ἀλλοδαποὺς — φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα — πρὸς Δολλάριον Η.Π.Α. ἐν (1) συνολικῶς κατὰ μέρος καθαρᾶς χωρητικότητος αὐτοῦ.

ζ) Ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ πλοιοκτητοῦ, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν παραμονῆς τοῦ πλοίου ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἀπὸ παντὸς φόρου μεταβιβάσεως, τέλους χρετοσῆμου καὶ οἰουδήποτε εἰσφορᾶς ἢ κρατήσεως ὑπὲρ τρίτων ὡς καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ τῇ συντάξει συμβολαίων καὶ λοιπῶν πράξεων τῶν διὰ πᾶσαν ἀπαιτηθεσμένην σύμβασιν ἢ ἄλλην διατύπωσιν διὰ τὴν ὑπαγωγὴν ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ ἐν γένει νηολόγησιν τοῦ πλοίου ὅσον καὶ διὰ τὴν παραχώρησιν δικαιώματος ἐγγραφῆς ναυτικῶν ὑποθηκῶν καὶ συντάξιν ὑποθηκωσυσμῶνων ἢ τυχόν εἰσφορὰν τοῦ πλοίου εἰς ἰδρυθεσμένην ἢ ὑφισταμένην Ἀνωνομον Ἑλληνικὴν Ἐταιρείαν καὶ ἐν γένει τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἐταιρείας ταύτης, εἰς τὰ βιβλία τῆς ὁποίας αἱ ἐγγραφαὶ θὰ καταχωροῦνται εἰς Λίρας Ἀγγλίας ἢ Δολλάρια Η.Π.Α. εἰς ἃ νομίσματα θὰ συντάσσῃται καὶ ὁ ἰσολογισμὸς τῆς καὶ τῆς ἰσοπείρας Ἐταιρείας αἱ μετοχαὶ δὲν θὰ εἶναι ὀνομαστικαὶ καὶ δὲν θὰ ἔχουν δι' αὐτὰς ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 1644)51 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1527)1950 «περὶ μετατροπῆς ἀνώνυμων μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνώνυμων εἰς ὀνομαστικάς».

η) Ὡς φορολογία τοῦ πλοίου καθορίζεται ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1880)1951 «περὶ φορολογίας τῶν πλοίων», ὀριζομένη, ἣτις δὲν θὰ ἀυξάνηται διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, πᾶσα ὁμοῦ μείωσις τοῦ συντελεστοῦ τῆς φορολογίας, ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Νόμου 1880, θὰ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὸ ἐν λόγω πλοῖον.

θ) Τὸ πλοῖον ἀπαλλάσσεται ἀπὸ πάσης ἐπιτάξεως, πλὴν ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ γενικῆς ἐπιστρατεύσεως.

ι) Ἐν περιπτώσει ἐπιτάξεως τοῦ πλοίου, κατὰ τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὀριζόμενα, θὰ καταβάλλεται λόγω ἐπιτάξεως ἀποζημιώσεως εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου, τὸ ποσὸν δὲ αὐτῆς δὲν θὰ εἶναι ὀπωσθήποτε μικρότερον τοῦ ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως καταβαλλομένου διὰ τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς πλοῖα ὁμοίου τύπου καὶ χωρητικότητος.

ια) Ἐὰν εἰς ἕτερον πλοῖον νηολογηθεσόμενον ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν βάσει τοῦ Ν. Δ. 2687)1953 ἤθελον ἐγκριθῆ ὄροι εὐνοϊκώτεροι τῶν διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐγκρινομένων διὰ τὸ ὑπὸ ναυπήγησιν πλοῖον, οἱ ὄροι οὗτοι θὰ ἐπεκτείνωνται καὶ εἰς τὸ ἐν λόγω πλοῖον, τῇ αἰτήσει τῶν πλοιοκτητῶν του, διὰ τροποποιήσεως τῆς παρούσης ἐγκριτικῆς πράξεως.

ιβ) Τῇ αἰτήσει τῶν πλοιοκτητῶν ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ νεωτέρας ἐγκριτικῆς πράξεως καθορισθῶν καὶ ἕτεροι ἀπαλλαγῆ διευκολύνουσαι τὴν παραμονὴν τοῦ πλοίου ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν, τροποποιουμένης ἢ συμπληρουμένης ἀναλόγως τῆς παρούσης ἐγκριτικῆς πράξεως.

ιγ) Ὡς πρὸς τὰς ἀναφερόμενας τυχόν διαφορὰς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης θὰ ἰσχύουσι τὰ ἀκόλουθα:

Αἱ ἀναφερόμεναι διαφοραὶ θὰ ἐπιλύωνται διὰ διαιτησίας ἐκ δύο διαιτητῶν, ἐμπείρων περὶ τὰ ναυτιλιακά, ἐξ ὧν ὁ εἰς θὰ ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ ὁ ἕτερος ὑπὸ τοῦ πλοιοκτητοῦ.

Εἰς τὴν περιπτώσει τὸ ἕτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν, προσκαλούμενον ὑπὸ τοῦ πρώτου ἤθελε βραδύνει πέραν τῶν 20 ἡμερῶν νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ διαιτητοῦ, τούτου ὀρίζει τὸ Ναυτικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος.

Εν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ των διαιτητών όριζεται ως επίδιαιτητής ο Πρόεδρος του 'Αρείου Πάγου ή άλλος παρ' αυτού όριζόμενος 'Αρεοπαγίτης.

Η απόφασις τής διαιτησίας είναι άμετάκλητος, μη υποκειμένη εις ένδικόν τι μέσον, ούδὲ εις οίανδήποτε προσφυγήν εις τὰ τακτικά δικαστήρια. έκτελείται δὲ ως άμετάκλητος δικαστική απόφασις.

Είς τούδς 'Ημετέροισι επί τών Οίκονομικών και τής 'Εμπορικῆς Ναυτιλίας 'Υπουργοὺς ανατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και έκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Εν 'Αθήναις τῇ 1 'Απριλίου 1954

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΕΜΜΑΝ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ

(6)

Περί εύκολιῶν παρεχομένων εις τὸ φορτηγὸν πλοῖον «'Αλίκη Π.» κατὰ τὸ Ν. Δ. 2687)1953.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 παρ. 2 και 3 και τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. Δ. 2687 «περὶ ἐπενδύσεως και προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ», προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, Οίκονομικῶν και τής 'Εμπορικῆς Ναυτιλίας 'Υπουργῶν, ἀπεφασίσαιμεν και διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ὅπως διὰ τὸ πλοῖον «'Αλίκη Π.», νῦν ὑπὸ σημαίαν Ὀυδούρας χωρητικότητος ὀλικῆς 7212 κόνων και καθαρᾶς 4380 κόνων, τύπου Λίμπερτυ, νηολογημένου εις τὸν λιμένα PUERTO CORTES, ὑπ' ἀριθ. 298 και ἀνήκον εις τήν Παναμαϊκὴν Ἐταιρείαν TRANSOLAS COMPANIA NAVIERA S. A., ἐκπροσωπούμενην ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Κιουζέ Πεζᾶ, συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1954 πληρεξούσιον, συνταχθέν ἐν Νέῳ Ἰόρκῃ, ἐνώπιον τοῦ ἐν αὐτῇ συμβολαιογράφου Ἀριστοτέλους Σουβάλ, ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς νηολογήσεως τούτου ὡς Ἑλληνικοῦ τὰ κάτωθι, συμφώνως και πρὸς τήν ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1954 αἴτησιν τῆς προμνησθείσης Ἐταιρείας :

α) Τὸ πλοῖον θεωρεῖται ὡς κεφάλαιον ἐξωτερικοῦ κατὰ τήν έννοιαν τοῦ Ν. Δ. 2687 «περὶ ἐπενδύσεως και προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ» ἀξίας κατὰ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου 1954 Δολλάρια Η.Π.Α. πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) ὡς ἡ γενομένη ἐκτίμησις ὑπὸ τῆς συσταθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4739)393 ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1954 ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ἐπιτροπῆς.

β) Ἡ νηολόγησις τοῦ πλοῖου εις τὰ ἑλληνικά νηολόγια ἔστω και ἐὰν ἀνήκη εις τήν Παναμαϊκὴν Ἐταιρείαν «TRANSOLAS COMPANIA NAVIERA S. A.».

γ) Ἡ ἐλευθέρα πώλησις και ὑποθήκευσις τοῦ πλοῖου, ἄνευ ἀδείας τῆς Διοικήσεως, πρὸς ἀλλοδαποὺς ἐθνικότητος μιᾶς τῶν κάτωθι Χωρῶν ἢ Κρατῶν, ὡς και ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀναφέρεται: Βορείου ἢ Νοτίου Ἀμερικῆς, Βρετανικῆς Συμπολιτείας, Ἰταλίας, Τουρκίας, Αἰγύπτου και Λιβερίας.

δ) Ἡ ἐλευθέρα διάθεσις τοῦ εις συνάλλαγμα ἐξωτερικοῦ ἀντιτίμου τῆς πωλήσεως τοῦ πλοῖου ἢ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσφαλι-

στικῆς ἀποζημιώσεως αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἀτυχήματος ἢ τοῦ προϊόντος τοῦ ἐπὶ ὑποθήκῃ δανεισμοῦ τοῦ πλοῖου, ἄνευ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς εἰσαγωγήν εις τήν Χώραν τῶν εις συνάλλαγμα ἐξωτερικοῦ ἀντιστοίχων ποσῶν.

ε) Ἡ ἐλευθέρα διαχείρισις τῶν ἐσόδων τοῦ πλοῖου ἄνευ οἰουδήποτε περιορισμοῦ.

στ) Ἡ καταβολὴ φόρου και τελῶν μεταβιβάσεως εις περίπτωση ἐκποίησεως τοῦ πλοῖου, ὀλοκλήρου ἢ ἰδανικοῦ μεριδίου τούτου, εις Ἑλληνας ἢ ἀλλοδαποὺς — φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα — πρὸς Δολλάριον Η.Π.Α. ἐν (1) συνολικῶς κατὰ κόνον καθαρᾶς χωρητικότητος αὐτοῦ.

ζ) Ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ πλοιοκτητοῦ, καθ' ὄλην τήν διάρκειαν παραμονῆς τοῦ πλοῖου ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἀπὸ παντός φόρου μεταβιβάσεως, τέλους χωρητικότητος και οἰασθῆποτε εἰσφορᾶς ἢ κρατήσεως ὑπὲρ τρίτων ὡς και δικαιωμάτων ἐπὶ τῇ συντάξει συμβολαίων και λοιπῶν πράξεων τῶν διὰ πᾶσαν ἀπαιτηθῆσομένην σύμβασιν ἢ ἄλλην διατύπωσιν διὰ τήν ὑπαγωγήν ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν και ἐν γένει νηολόγησιν τοῦ πλοῖου ὅσον και διὰ τήν παραχώρησιν δικαιώματος ἐγγραφῆς ναυτικῶν ὑποθηκῶν και σύνταξιν ὑποθηκοσυσμῶν ἢ τυχόν εἰσφορᾶν τοῦ πλοῖου εις ἰδρυθῆσομένην ἢ ὑφισταμένην Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἐταιρείαν και ἐν γένει τήν Ἱδρυσιν τῆς Ἐταιρείας ταύτης, εις τὰ βιβλία τῆς ὁποίας αἱ ἐγγραφαὶ δύνανται νὰ καταχωροῦνται εις Λίρας Ἀγγλίας ἢ Δολλάρια Η.Π.Α., εις ἃ νομίσματα θὰ συντάσσονται και ὁ ἰσολογισμὸς τῆς και τῆς ὁποίας Ἐταιρείας αἱ μετοχαὶ δὲν θὰ εἶναι ὀνομαστικαὶ και δὲν θὰ ἔχουν δι' αὐτὰς ἐφαρμογήν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 1644)51 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1527)1950 «περὶ μετατροπῆς ἄνωνύμων μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἄνωνύμων ἑταιρειῶν εις ὀνομαστικὰς».

η) Ὡς φορολογία τοῦ πλοῖου καθορίζεται ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1880)51 «περὶ φορολογίας τῶν πλοίων», ὀριζόμενη, ἧτις δὲν θὰ αὐξάνηται διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, πᾶσα ὅμως μείωσις τοῦ συντελεστοῦ τῆς φορολογίας, ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Νόμου 1880. θὰ ἐφαρμόζεται και διὰ τὸ ἐν λόγω πλοῖον.

θ) Τὸ πλοῖον ἀπαλλάσσεται ἀπὸ πάσης ἐπιτάξεως, πλὴν ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ γενικῆς ἐπιστρατεύσεως.

ι) Ἐν περιπτώσει ἐπιτάξεως τοῦ πλοῖου κατὰ τὰ εις τὸ προηγούμενον ἐδάφριον ὀριζόμενα, θὰ καταβάλλεται λόγω ἐπιτάξεως ἀποζημιώσις εις συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου, τὸ ποσὸν δὲ αὐτῆς δὲν θὰ εἶναι ὀπωσθῆποτε μικρότερον τοῦ ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως καταβαλλομένου διὰ τὰ ὑπὸ τήν σημαίαν τῆς πλοῖα ὁμοίου τύπου και χωρητικότητος.

ια) Ἐὰν εις ἕτερον πλοῖον νηολογηθῆσομενον ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν βάσει τοῦ Ν. Δ. 2687)1953 ἤθελον ἐγκριθῆ ὄροι εὐνοϊκώτεροι τῶν διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐγκρινόμενων διὰ τὸ ὑπὸ νηολόγησιν ἀ)π «'Αλίκη Π.», οἱ ὄροι οὗτοι θὰ ἐπεκτείνωνται και εις τὸ «'Αλίκη Π.», τῇ αἰτήσει τῶν πλοιοκτητῶν του, διὰ τροποποιήσεως τῆς παρούσης ἐγκριτικῆς πράξεως.

ιβ) Τῇ αἰτήσει τῶν πλοιοκτητῶν ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ νεωτέρας ἐγκριτικῆς πράξεως καθορισθῶν και ἕτεραι ἀπαλλαγαὶ διευκολύνουσαι τήν παραμονὴν τοῦ πλοῖου ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν, τροποποιουμένης ἢ συμπληρουμένης ἀναλόγως τῆς παρούσης ἐγκριτικῆς πράξεως.

ιγ) Ὡς πρὸς τήν σύνθεσιν τοῦ πληρώματος ὑποχρεοῦνται οἱ πλοιοκτητῆται τοῦ πλοῖου «'Αλίκη Π.» ὅπως τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς ἀνωτάτης προθεσμίας τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας, μετρουμένης ἀπὸ τῆς χρονολογίας νηολογήσεως τοῦ πλοῖου ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἔχουσι συμπληρωμένας ἀπάσας τὰς ὀργανικὰς θέσεις τῆς συνθέσεως πληρώματος αὐτοῦ δι' Ἑλλήνων ναυτεργατῶν, κειτημένων τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων διπλώματα ἢ πτυχία διὰ τήν κατάληψιν τῶν θέσεων τούτων.

ιβ) Ός, πρὸς τὰς ἀναφευόμενας τυχόν διαφορὰς ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης πράξεως θὰ ἰσχύουσιν τὰ ἀκόλουθα:

Αἱ ἀναφευόμεναι διαφοραὶ θὰ ἐπιλύωνται διὰ διαιτησίας ἐκ δύο διαιτητῶν, ἐμπείρων περὶ τὰ ναυτιλιακά, ἐξ ὧν ὁ εἷς θὰ ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ ὁ ἕτερος ὑπὸ τοῦ πλοιοκτῆτου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τὸ ἕτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν προσκαλούμενον ὑπὸ τοῦ πρώτου ἤθελε βραδύνει πέρα τῶν 20 ἡμερῶν νὰ προβῆ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ διαιτητοῦ, τοῦτον ὀρίζει τὸ Ναυτικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν ὀρίζεται ὡς ἐπιδιαιτητῆς ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ ἄλλος παρ' αὐτοῦ ὀριζόμενος Ἀρσοπαγίτης.

Ἡ ἀπόφασις τῆς διαιτησίας εἶναι ἀμετάκλητος, μὴ ὑποκειμένη εἰς ἐνδίκον τι μέσον, οὐδὲ εἰς οἰσινδήποτε προσφυ-

γὴν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ἐκτελεῖται δὲ ὡς ἀμετάκλητος δικαστικὴ ἀπόφασις.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀπριλίου 1954.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Οἱ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΕΜΜΑΝ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ